

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA HUMANITNÍCH STUDIÍ

Proces coming outu u žen se zaměřením na BDSM:

analýza výpovědí návštěvnic BDSM klubu v Praze

Bakalářská práce

Praha 2011

Vedoucí práce: Mgr. Kateřina Klapilová

Autorka práce: Zdeňka Řezníčková

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně, všechny použité prameny a literaturu jsem řádně citovala a že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Kladně 20. června 2011

.....

Zdeňka Řezníčková

Poděkování

Ráda bych poděkovala Mgr. Kateřině Klapilové za vedení mé práce a všem, kteří mě při psaní podporovali. Velký dík patří také všem participantkám, které se rozhodly se mnou podělit o své zkušenosti. Velmi si toho vážím.

Obsah

ÚVOD.....	6
I. Teoretická část.....	7
1. NORMALITA A DEVIACE.....	8
1.1 Normalita a deviace v oblasti sexuality.....	8
1.2 Definice parafílie, sadismu, masochismu, sadomasochismu.....	9
1.3 Aktuální změny v pojetí sadismu a masochismu.....	13
2. COMING OUT.....	16
3.1 Uvědomování si své sexuality.....	16
3.2 Jednotlivé fáze coming outu a jejich průběh.....	16
3.3 Přijetí BDSM pozitivních lidí v dnešní společnosti.....	17
3. BDSM	19
2.1 Základní pojmy BDSM.....	19
2.1.1 BDSM.....	19
2.1.2 Označení účastníků BDSM aktivit.....	20
2.1.3 Základní praktiky BDSM.....	20
2.1.5 Slang užívaný členy BDSM komunity.....	23
2.1.6 Znak BDSM.....	23
2.2 Konsensualita a bezpečnost v rámci BDSM.....	24
2.2.1 Save, sane, consensual.....	24
2.2.2 Safeword nebo-li stopka.....	25
2.2.3 První pomoc.....	25
2.3 Předsudky o lidech praktikujících BDSM	26
4. BDSM KOMUNITA.....	28
4.1 BDSM komunita v České republice.....	28
4.2 Vývoj komunity kolem pražského klubu.....	29
4.3 Prostředí klubu a jeho sociální funkce.....	31
4.4 Formáty akcí.....	32
4.5 Normy chování v klubu.....	34

II. Výzkumná část.....	36
5. CÍLE VÝZKUMU.....	37
6. VÝZKUMNÉ OTÁZKY.....	38
7. METODOLOGICKÝ RÁMEC VÝZKUMU A METODY.....	39
7.1 Typ výzkumu.....	39
7.2 Získávání dat.....	39
7.3 Analýza dat.....	39
7.4 Etika a etické aspekty výzkumu.....	40
8. VÝZKUMNÝ SOUBOR.....	41
8.1 Výběr výzkumného souboru.....	41
8.2 Charakteristika výzkumného souboru.....	41
8.2.1 Respondentka A.....	42
8.2.2 Respondentka B.....	42
8.2.3 Respondentka C.....	42
8.2.4 Respondentka D.....	43
8.2.5 Respondentka E.....	43
8.2.6 Respondentka F.....	44
8.2.7 Respondentka G.....	44
8.2.8 Respondentka H.....	45
8.2.9 Respondentka I.....	45
8.2.10 Respondentka J.....	45
8.2.11 Respondentka K.....	46
8.2.12 Respondentka L.....	46
8.2.13 Respondentka M.....	47
8.3 Přehledové tabulky.....	48
9. ANALÝZA DAT.....	52
9.1 1. výzkumná otázka – Vědomí sklonů k BDSM praktikám v dětství.....	52
9.2 2. výzkumná otázka – Důležité podněty v počátcích vnitřního coming outu.....	53
9.3 3. výzkumná otázka – Pocity doprovázející počátky coming outu.....	56
9.4 4. výzkumná otázka – Vnější coming out.....	59
9.5 5. výzkumná otázka - Současnost.....	61
10. ZÁVĚRY VÝZKUMU.....	64
10. DISKUSE.....	66
12. SOUHRN.....	67

13. ZÁVĚR.....	69
POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE.....	70
Literatura - publikace.....	70
Literatura - Články.....	71
Internetové zdroje.....	71
PŘÍLOHY.....	73
Příloha 1: Dotazník č. 1.....	74
Příloha 2: Dotazník č. 2.....	77
Příloha 3: Trojná monáda.....	79

ÚVOD

Rozmanitost lidské sexuality je jedním z faktorů, kterými se člověk vymezuje vůči ostatním živočichům. Nejedná se pouze o pohlavní akt za účelem plození potomků. Pro člověka se sex a sexualita stali příjemnou aktivitou, která prakticky nezná hranic, a jednou z nepřeborného množství aktivit, kterou můžeme pod sexualitu zařadit, je provozování praktik BDSM.

V této práci jsem se rozhodla věnovat ženám, které provozují aktivity spadající do BDSM a které již prošly obdobím vnitřního coming outu. To, co je spojuje, je pražský BDSM klub, který všechny navštěvují. Protože každá je individuální osobností, je stejně individuální i přístup k sexualitě a průběh uvědomování si svých sexuálních preferencí. Stejně tak jsem se ke každé z nich snažila přistupovat. Zajímalo mne, jak ženy s odstupem času proces coming outu hodnotí a zda by bylo možné mezi nimi najít společné momenty, či stimuly, které pro ně v rámci coming outu byly stěžejní.

Domnívám se, že oblast sexuality je velice osobní a že by nikdo neměl být odsuzován za to, co v rámci ní provozuje, pokud se tak děje s oboustranným souhlasem. Zároveň doufám, že tato práce přinese nové poznatky a že přispěje k větší toleranci a otevřenosti vůči lidem, kteří BDSM praktikují.

I. Teoretická část

1. NORMALITA A DEVIACE

V této kapitole se zabývám vymezením normality, sadismu a masochismu z klinického hlediska a připravovanými změnami v DSM-V, které mohou mít významný vliv pro život BDSM pozitivních jedinců.

1.1 Normalita a deviace v oblasti sexuality

Pro vymezení rámce ohraničujícího oblast toho, co je považováno v souvislosti se sexualitou za deviantní, je třeba nejprve definovat sexuální preference, které považujeme za normální. Tyto preference jsou však velice různorodé a podmíněné normami a dobou. To, co bylo v minulých stoletích považováno za nemyslitelné, může být z pohledu dnešního člověka posuzováno jako běžná součást sexuálního života. Za normy, které se nejvíce váží k chápání normality a deviace v oblasti sexuality, považuje Weiss (2008) normu kulturní, statistickou, biologickou, medicínskou a subjektivní.

U kulturních norem si musíme být vědomi jejich omezené platnosti vztahující se jak k době, tak k oblasti, pro kterou je ta která kultura a její pravidla a normy typická. V rámci statistického pojetí normy považujeme za normální to, co je průměrné, to, co se v dané populaci vyskytuje nejčastěji a je typické pro největší počet jedinců. I zde je třeba, abychom si byli vědomi omezení tohoto pojetí normy. Biologická norma považuje za normální takové sexuální chování, které vede k úspěšné reprodukci daného jedince. Medicínská norma pak považuje za normální jakékoliv chování, pokud při něm vše funguje, tak jak má. Jako poslední zbývá subjektivní norma, kterou si každý jedinec na základě kombinace různých faktorů utváří sám a je tak pro každého zcela individuální. Obecně lze však říci, že ze sexuologického hlediska lze vycházet především z biologické a lékařské normy a „za normální považovat takové konsenzuální (souhlasné) sexuální aktivity, které se odehrávají mezi psychosexuálně a somatosexuálně dostatečně zralými a pokrevně v přímé linii nespřízněnými partnery, a jež nevedou k jejich psychickému nebo tělesnému poškození“ (Weiss, 2008, s. 29).

Klein (2005) upozorňuje mimo jiné na to, že při definování patologie v lidském chování musíme brát v úvahu tři podstatné faktory: druhově specifické rysy, kulturně specifické rysy a individuální rysy specifické pro každého jedince. Mimo ty by mělo být zohledňováno také pohlaví a věk, které dále ovlivňují způsoby myšlení či emocionalitu každého jedince.

Přístup k sexuálním deviacím se postupem doby mění. Podle Weisse (2002) je sexuální

deviace celoživotní a trvalou charakteristikou individua. V minulosti se však prosazovaly spíše opačné názory, které považovaly deviace za léčitelné stejně jako jakékoliv choroby. Pro příklad - homosexuální orientace byla rovněž po dlouhá léta chápána jako nemoc a teprve v roce 1974 ji vyřadila APA (Americká psychologická asociace) ze seznamu duševních nemocí a poruch (DSM-III – Diagnostický a statistický manuál, 3. vydání); v současné době je již považována za neléčitelnou a opačné stanovisko hájí pouze menšina religiózních psychoterapeutů. Je otázkou, zda bude tento trend pokračovat i v budoucnu a zda budou ze seznamu duševních poruch vyřazovány i takové sexuální deviace, jakými jsou sadismus, masochismus, či fetišismus. Možné změny by mohl přinést DSM-V, jehož vydání je plánováno na rok 2013. O změnu usiluje i organizace National Coalition for Sexual Freedom (NCSF). Konkrétně se jedná o přehodnocení klasifikace a posuzování parafilií, které je podle NCSF v současné době ovlivněno spíše politikou než vědeckými poznatky. Toto pojetí pak podle NCSF vede k nejrůznějším formám diskriminace osob praktikujících BDSM a také osob, zaměřených na fetišismus a transvestitismus. Podle mezinárodního výzkumu z roku 2008 se celých 37.5% respondentů již setkalo projevem diskriminace založené na odlišné sexuální orientaci (Wright, 2008).

Za velice důležité prvky určující „sexuální motivaci, jsou faktory biologické, i když jejich charakter a mechanismy působení zatím nebyly plně objasněny“ (Weiss, 2008, s. 16). Dále je třeba říci, že „neexistuje kontinuita mezi deviací a normou“ (Weiss, 2008, s. 16). A dále, že „podstatu deviace vidíme v odlišné (atypické) struktuře sexuální motivace, tedy výhradně v intrapsychických charakteristikách jedince, které pak následně umožňují, podmiňují či modifikují i vnější projevy sexuální poruchy v podobě deviantního chování“ (Weiss, 2008, s. 16).

V neposlední řadě je třeba si uvědomit, že „deviantní sexuální chování ještě nemusí nutně signalizovat přítomnost deviace a normální sexuální chování ještě není dostatečným důkazem sexuální normality“ (Weiss, 2008, s. 29).

1.2 Definice parafilie, sadismu, masochismu, sadomasochismu

K vymezení takových termínů, jakými jsou sadismus a masochismus, je nejprve potřeba vymežit, co jsou vlastně parafilie, tedy sexuální variace a popsat kritéria, na základě kterých je možné je diagnostikovat. Považujeme je za „kvalitativní odchytku struktury sexuálního motivačního systému“ (Zvěřina, 1982). Weiss (2008) uvádí, že samotný termín parafilie je používán od roku 1980, kdy se poprvé objevil v Diagnostickém a statistickém manuálu Americké psychiatrické asociace, DSM III. Zde byly zařazeny mezi sexuální poruchy a v následné čtvrté revizi pro ně byla stanovena kritéria, která vyžadovala, aby se u jedince vyskytovaly opakované

sexuální fantazie, sexuální potřeby nebo sexuální chování, které by zahrnovaly

1. nehumánní objekty
2. utrpení nebo ponížení sebe nebo partnera a
3. děti nebo jiné nesouhlasící osoby (Weiss, 2008, s. 31).

Dle Mezinárodní klasifikace nemocí (MKN), vydání MKN-10, platného v České republice od roku 1994, kterou vydává mezinárodní organizace WHO, jsou parafilie charakterizovány „sexuálními impulzy, fantaziemi nebo praktikami, které jsou neobvyklé, deviantní nebo bizarní“ (Weiss, 2008, s. 31-32). Smolík (2002) jmenuje kritéria, která musí jedinec dle MKN-10 splňovat:

1. opakované prožívání intenzivních sexuálních aktivit, které se týkají neobvyklých aktivit a objektů
2. daný jedinec touhám vyhoví, nebo jej tyto touhy obtěžují
3. daná preference je přítomna po dobu minimálně šesti měsíců.

Definice sadismu a masochismu se v průběhu let proměňují. Co však zůstává ve většině z nich přítomno je domněnka, že pokud se nalezne sadisticky orientovaný jedinec s masochistickým jedincem, mohou vytvořit komplementární pár, v rámci kterého mohou být schopni naplňovat své sexuální potřeby.

Za nejstarší ucelené definice sadismu a masochismu můžeme považovat definice Krafft-Ebinga (1937) v knize *Psychopathia sexualis*. Obě sexuální variace řadí do kapitoly o neurologických a duševních poruchách. Sadismus definuje jako touhy a krutosti, které vycházejí z psychického vědomí, stávají se silně zakořeněnými díky duševně degenerovanému základu, a tento nutkavý pud je spojen s představami uskutečňování násilí až do podoby silných afektů. To vytváří tlak nutící k realizaci těchto fantazií ve skutečnosti, který vzniká, když se objeví hyperestezie jako komplikace, nebo pokud selžou morální zábrany. Samotná podoba sadistického chování se dle Krafft-Ebinga odvíjí od potence daného jedince.

Jako protipól sadismu definuje Krafft-Ebing masochismus. Dle něho se jedná o doplněk sadismu, neboť nachází vrcholné potěšení v bezohledných násilných činech partnera. Pramení z nutkání vytvářet situace spojené s vnější fyzickou silou, která se shoduje s psychickým a páteřním stupněm potence jednotlivce jako předcházející nebo průvodní jev, důležitý ke smysluplnému prožití koitu, ke zvýšení prožitku nebo k nahrazení koitu. V přímém poměru intenzity zvrhlého pudu

a protichůdné zbylé síly mravních a estetických motivů, dle Kraft-Ebinga toto vede ke stupňování odporného a obludného k nejměšnějšímu a nejabsurdnějšímu jednání (prosby o potrestání, nejružnější způsoby ponižování,...). Obě tyto variace pak Kraft-Ebing dále dělí na další specifické podskupiny.

I v tak krátkém časovém rozmezí, jako je posledních padesát let, můžeme pozorovat patrný posun v definici a chápání jednotlivých parafilií. Pro příklad Hynie (1974) se ve svých skriptech k základům sexuologie vyjadřoval o sadomasochismu takto: „Někdy se setkáváme s tvrdým chováním k druhým lidem, také v erotice, u takových lidí, kteří sami žijí asketicky, jsou na sebe tvrdí, ale také od druhých vyžadují podobný asketismus, ať je jim to milé nebo ne. Mluvívá se při tom o sado-masochismu, ale zpravidla jde o záležitost opět nespecifickou, hlavně u lidí neurotických, bez libidósního charakteru“ (Hynie, 1974, s. 79). V současné době převažuje spíše opačný trend. Tedy duševní poruchy nejsou chápány jako příčina, ale jako možný důsledek skutečnosti, že se jedinec se svou sexuální orientací nedokáže ztotožnit. Zároveň se dnes jako klíčový pro sado-masochismus nepokládá asketismus, nýbrž působení a přijímání fyzického či duševního utrpení jako takového. Dále se v současné době nespojují sklony k neurózám se sklony k sado-masochismu.

V současné době se sadismus a masochismus řadí dle MKN-10 mezi Poruchy duševní a poruchy chování, přesněji řečeno mezi Poruchy osobnosti a Chování u dospělých (F60-F69) a konkrétně do kategorie Poruchy sexuální preference (F65). Mezi ně patří následující parafilie:

Tabulka 1: Poruchy sexuální preference, MKN-10

Kód	Parafilie
F65.0	Fetišismus
F65.1	Fetišistický transvestitismus
F65.2	Exhibicionismus
F65.3	Voyeurismus
F65.4	Pedofilie
F65.5	Sadomasochismus
F65.6	Mnohočetné poruchy sexuální preference
F65.8	Jiné poruchy sexuální preference (Frotérství, Nekrofilie)
F65.9	Porucha sexuální preference NS

(MKN-10,)

V Kruegerovo článku pro APA (2009) musí být pro diagnostiku sadomasochismu podle MKN-10 splněna následující kritéria:

- A) Musí být splněna obecná kritéria pro poruchy sexuální preference (F65)
- B) Preferované sexuální aktivity příjemce (masochista) nebo dárce (sadista) obsahují následující:
 - bolest
 - ponižování
 - omezení
- C) Sadomasochistické aktivity jsou nejdůležitějším zdrojem stimulace, nebo jsou nezbytnými pro sexuální uspokojení.

Sexuální deviace můžeme dále dělit na tři základní skupiny a to na deviace v aktivitě, deviace v objektu a kombinované deviace, které v sobě obsahují více deviantních preferencí. Sadomasochismus se řadí mezi tzv. deviace v aktivitě, které jsou charakterizovány jako poruchy ve způsobu dosahování sexuálního vzrušení a uspokojení (Weiss, 2008). V tomto bodě je nutno zdůraznit rozlišení mezi patologickou sexuální agresivitou, agresivním sadismem a sadomasochismem. Všechny tyto poruchy spadají mezi deviace v aktivitě, avšak i když mají podobné názvy, podstatně se liší. „Sexuálního vzrušení a uspokojení je u patologické sexuální agresivity dosahováno překonáváním odporu napadené anonymní ženy a minimalizací kooperace“ (Weiss, 2008, s. 46.). Agresivní sadisté „pro dosažení vzrušení potřebují objekt svého zájmu před stykem, během či místo styku učinit nehybným“ (Weiss, 2008, s. 58). Tyto výše zmíněné poruchy by neměly být zaměňovány se sadismem, popřípadě sadomasochismem.

Sadismus získal své pojmenování jako odvození od Donatien-Alphonse-François, markýze de Sade (2.6.1740 – 2.12.1814), který proslul řadou pornografické literatury, obsahujících prvky sadismu, jako například Justina čili prokletí ctnosti (1931). Sadisticky orientovaný jedinec dosahuje uspokojení „dominancí, totální kontrolou objektu. Sadista je vzrušován fyzickým a duševním utrpením oběti a pocitem, že oběť je plně v jeho moci“ (Weiss, 2008, s. 64). Současné vydání DSM-IV-TR (2000) od Americké psychiatrické společnosti (APA) řadí sadismus mezi poruchy sexuální identity, konkrétně mezi parafilie. Sexuální sadismus, označený kódem 302.84, se vyznačuje následujícím:

A) Minimálně po dobu šesti měsíců přetrvávají opakující se, intenzivní, sexuálně vzrušující fantazie, sexuální potřeby, nebo chování (skutečné, nesimulované). V rámci nich dochází k sexuálnímu vzrušení jedince prostřednictvím fyzického nebo psychického utrpení (včetně ponižování) oběti.

B) Jedinec uskutečňuje tyto fantazie, potřeby nebo chování s nesouhlasícími osobami, nebo mu tyto fantazie, potřeby či chování způsobují klinicky signifikantní úzkost, nebo zhoršení v dalších oblastech života.

Opakem sadismu je masochismus. Samotný termín je odvozen od jména Leopolda von Sacher-Masocha (27.1.1836 - 1905), jehož nejslavnějším dílem se stala *Venuše v kožichu* (2009), popisující vztah dominantní, sadistické ženy a submisivního masochisty. „U masochismu je vzrušení dosahováno totálním odevzdáním se partnerovi, totálním ponižením či utrpením“ (Weiss, 2008, s. 65). V DSM-IV-TR (2000) je sexuální masochismus, označený kódem 302.83, charakterizován následujícím:

A) Minimálně po dobu šesti měsíců přetrvávají opakující se, intenzivní, sexuálně vzrušující fantazie, sexuální potřeby, nebo chování (skutečné, nesimulované), v rámci nichž je jedinec ponižován, bit, spoutáván, nebo přinucen jiným způsobem trpět.

B) Tyto fantazie, potřeby, nebo chování způsobují klinicky signifikantní úzkost, nebo zhoršují jiné oblasti života jedince.

Weiss (2008) hovoří o tzv. partnerském sadomasochismu. Vyznačuje se komplementaritou partnerů, kdy je jeden z partnerů sadista a druhý masochista. Tyto role mohou mít buď nastálo, nebo je mohou střídat. Jedná se o nejčastější podobu sadomasochismu u homosexuálů i u heterosexuálů, která se navíc odehrává konsensuálně, tedy za souhlasu všech zúčastněných. Právě tomuto typu se věnují respondentky, které jsem v rámci mé bakalářské práce oslovila.

1.3 Aktuální změny v pojetí sadismu a masochismu

V MKN, tedy Mezinárodní klasifikaci nemocí může docházet k úpravám pro jednotlivé státy. Jozífková (2010) uvádí, že v rámci těchto úprav byl z verze MKN-10 vyjmut sadomasochismus v Dánsku (1995), Švédsku (2009) a Norsku (2010). Zároveň uvádí důvody, které vedly k vynětí sadomasochismu v Norsku:

- 1) zastaralost diagnózy
- 2) nedostatek odborných důvodů, proč toto chování jako deviaci klasifikovat
- 3) omezení diskriminace a
- 4) omezení stigmatizace. Řazení sadomasochismu mezi poruchy je příčinou pocitů hanby a vyloučení, stresu a omezení toku informací.

Lze tedy říci, že se začíná prosazovat trend, aby byl sadomasochismus v jednotlivých zemích vyjímán ze seznamu nemocí a přestal být chápán jako nemoc. V České republice je sadomasochismus stále zařazován do seznamu nemocí a to podle druhého aktualizovaného vydání MKN-10, které je u nás platné od 1.1.2009.

DSM se aktualizuje přibližně každých deset let. V kratších intervalech pak vycházejí menší aktualizace. V současné době se připravuje nové vydání DSM od APA, tedy DSM-V, jehož vydání se očekává v roce 2013. Pro toto vydání byly navrženy mimo jiné změny týkající se právě sadismu a masochismu. Nejnovější návrh těchto změn, které vytvořila pracovní podskupina zaměřená na parafilie pochází ze 14. října 2010 a vypadá takto:

Pracovní podskupina navrhuje přejmenování termínu Sexuální sadismus na Poruchu sexuálního sadismu.

„A) Minimálně po dobu šesti měsíců opakované a intenzivní sexuální vzrušení z fyzického nebo psychického utrpení jiné osoby, které se projevuje prostřednictvím fantazií, tužeb nebo chování.

B) Osoba trpí klinicky významně úzkostí nebo zhoršením v důležitých oblastech života, nebo vyhledává sexuální stimulaci v chování, které zahrnuje fyzické nebo psychologické utrpení dvou nebo více nesouhlasících osob při různých příležitostech.

Určit zda:

V remisi (žádná úzkost, zhoršení, nebo opakující se chování v nekontrolovaném prostředí):
délka trvání stavu remise v měsících: _____

V kontrolovaném prostředí,„

(American Psychiatric Association DSM-5 Development, 2010)

Změna se týká také Sexuálního masochismu, který skupina navrhuje přejmenovat na Poruchu sexuálního masochismu.

„A) Minimálně po dobu šesti měsíců opakované a intenzivní sexuální vzrušení způsobené ponižováním, bitím, omezováním, svázáním, nebo jiným utrpením jedince, které se projevuje ve fantaziích, tužbách nebo chování.

B) Osoba trpí klinicky signifikantně úzkostí nebo zhoršením v důležitých oblastech života.

Určit zda:

S Asfyxií (sexuálně vzrušován asfyxií),,

Určit zda:

V remisi (žádná úzkost, zhoršení, nebo opakující se chování v nekontrolovaném prostředí):
délka trvání stavu remise v měsících: _____

V kontrolovaném prostředí,,

(American Psychiatric Association DSM-5 Development, 2010)

2. COMING OUT

V rámci této kapitoly se zabývám problematikou coming outu a jeho možnými důsledky.

3.1 Uvědomování si své sexuality

Termínem coming out označujeme proces přijetí, uvědomování si, rozpoznávání své sexuální orientace a vyrovnávání se s ní. Primárně bývá v povědomí veřejnosti spojován s homosexuálně založenými lidmi. Avšak stejný proces, v rámci kterého se se svým zaměřením musejí vyrovnávat, prožívají i lidé praktikující BDSM. Rozlišují se dva typy coming outu. Prvním je tzv. vnitřní coming out, tedy coming out před sebou samým, kdy se jedinec se svou orientací vnitřně vyrovnává. Druhým typem je tzv. vnější coming out, kdy se jedinec se svou orientací rozhodne svěřit ostatním lidem. Vnější coming out může mít zároveň různý, individuální rozsah – může se týkat jen nejužšího rodinného kruhu, ale stejně tak může dojít k coming outu před širokou veřejností.

Weiss (2010) definuje coming out jako „vnitropsychický konflikt mezi internalizovanou homofobií, která zahrnuje zvnitřnění a ztotožnění se se sociálními negativními postoji k homosexuální orientaci na straně jedné, a nově rozpoznáním, nebo alespoň podstatně uvědomovaným vlastním erotickým zaměřením.“ Zároveň uvádí, že „proces coming out je kognitivně-behaviorálním procesem, který zahrnuje rozpoznání, sebezpřijetí a schopnost integrace sexuální orientace do své osobnosti. Jeho délka a intenzita je také určována tím, jak jeho orientaci akceptují nejbližší lidé (zpravidla rodiče).“

Procházka (2002) uvádí, že průběh coming outu není vždy jednoduchý. Může být doprovázen depresemi, neurotickými potížemi, poruchami příjmu potravy, či dokonce sebevražednými sklony. Zároveň se může objevit i šikana, například ze strany spolužáků, a závislost na alkoholu či drogách, plynoucí z neúspěšné snahy řešit problémy. Často se objevuje problém se sdělením své orientace rodičům a uvažování nad tím, zda o své orientaci rodiče, nebo kohokoliv jiného vůbec informovat. Na jedné straně jsou obavy z odmítnutí, označení za nemocného, nenormálního. Na druhé straně je touha svěřit se někomu, pocít, že jedinec není se svou orientací sám a touha obrátit se na někoho a sdílet s ním svou orientaci.

3.2 Jednotlivé fáze coming outu a jejich průběh

Ke coming outu dochází nejčastěji v „průběhu puberty, kdy se začíná nejvýrazněji projevovat lidská sexualita. Výjimečně však může přijít i v pozdějších fázích života“ (Coming out,

Wikipedie, 2011). Velmi podstatný je však fakt, že k coming outu vůbec dojít nemusí a je tedy možné, že jedinec například žije v heterosexuálním svazku, ač je jeho skutečnou orientací orientace homosexuální, jak uvádí Procházka (2002).

Dle Weisse (2010) můžeme de facto rozlišit pět jednotlivých fází coming outu: jakési předobdobí, které samotnému coming outu předchází, označujeme jako Pre-coming out. V této fázi si jedinec začíná uvědomovat, že se od svých vrstevníků, přátel, atd. odlišuje. V tomto momentě však ještě chybí přesné pojmenování této odlišnosti, které jedinec není schopen vyjádřit.

Vlastní fáze coming outu je charakteristická tím, že jedinec již ví, že zdrojem jeho odlišnosti je sexuální orientace. Pokládá si nejrůznější otázky, pátrá po původu této odlišnosti, přemýšlí, proč právě on má odlišnou orientaci – tu navíc nemusí snadno přijmout. Může se ji snažit popírat, přesvědčovat sám sebe, že jeho orientace je jiná. V této fázi je podstatné, aby jedinec svou orientaci přijal a vyrovnal se s ní. Velice důležitou roli zde hrají reakce okolí, kterému se potenciálně může svěřit. Pokud jsou kladné, napomáhají ke snazšímu sebezpřijetí, pokud záporné, mohou vést k prohlubování pocitů viny, studu, méněcennosti a snahám o popírání vlastní orientace.

Následující fáze explorace již předpokládá uvědomování si a vyrovnání se se svou orientací. Je to období navazování prvních vztahů a prvních sexuálních experimentů. Zároveň toto období souvisí se vstupem do skupin a komunit podobně zaměřených lidí.

Ve fázi partnerství se nachází jedinec vyrovnaný se svou sexuální orientací, který netouží pouze po experimentování, ale hlavně po nalezení stálého partnera. V souvislosti s tím se mohou objevovat skeptické postoje v souvislosti se snahou nalézt dobrý protějšek, neboť jako zástupce menšinové orientace má jedinec menší výběr a hledání partnera tak pro něj může být komplikované.

Konečným stupněm je fáze integrace. Jedinec je vyrovnaná osobnost, která má ujasněnu svou sexuální orientaci a systém hodnot.

3.3 Přijetí BDSM pozitivních lidí v dnešní společnosti

Lze říci, že homosexuálně orientovaní lidé a jejich coming out před veřejností je v současné době chápán poněkud lépe, než lidé zaměřeni na praktikování konsenzuálního BDSM. A ač se zdá, že dnešní společnost je k sexuálním menšinám tolerantnější, stále ještě se lze setkat s nejrůznějšími projevy nepochopení, netolerance a dokonce šikany. Dokazují to případy z nedávné historie jakým je například belgický případ z roku 2007. Soudce Koen Arousseau byl na základě soukromých nahrávek, které u něho doma zabavila policie, obviněn za ublížení na zdraví manželce v průběhu praktikování BDSM a zároveň za podněcování k nemorálnostem, protože s ní navštěvoval SM klub. Přesto, že manželé tvrdili, že se vše dělo konsenzuálně, Arousseauovi byla vyměřena peněžní

pokuta a také přišel o své místo soudce. Odvolal se k mezinárodnímu soudu do Štrasburku, ale ani tam nebyl vyslyšen (Koen Arousseau, Wikipedie, 2011). Další případ zmiňuje Susan Wright v článku Depathologizing Consensual Sexual Sadism, Sexual Masochism, Transvestic Fetishism, and Fetishism pro NCSF (2010). Jednalo se o případ ženy, které sociální pracovnice odebraly děti poté, co zjistily, že v pozici dominy praktikuje BDSM a to přes to, že se pokoušela dokázat, že tyto aktivity se jejích dětí nedotýkají a nemají na ně žádný negativní vliv. Zřejmě nejznámějším případem perzekuce na základě provozování BDSM aktivit v České republice je případ PhDr. Lenky Blažejové, která byla propuštěna z práce poté, co se v televizním pořadu Tabu veřejně přihlásila k praktikování BDSM (Lenka Teremová, Wikipedie, 2011).

V současné době vznikají spolky a organizace sdružující osoby s tímto zaměřením a zároveň organizace, které se jim snaží pomáhat. Zřejmě nejznámější takovou organizací je NCSF, tedy National Coalition for Sexual Freedom, která vznikla v roce 1997 z původně malé skupiny, vedené Susan Wright, pod záštitou New Yorkských SM aktivistů. Tato organizace se hájí práva BDSM pozitivních osob a chápe provozování BDSM aktivit jako čistě soukromou věc, za kterou by nikdo neměl být jakýmkoliv způsobem perzekuován.

3. BDSM

2.1 Základní pojmy BDSM

V této kapitole se věnuji základním pojmům BDSM. Tedy samotnému termínu BDSM, pojmenování účastníků BDSM aktivit, vysvětlení názvů základních praktik a také slangu, který mezi sebou lidé v rámci BDSM komunity používají.

2.1.1 BDSM

BDSM, zkratku, která se sama skládá z dílčích zkratk, můžeme chápat jako zastřešující termín pro široké spektrum praktik, které se pojí se sexuálními preferencemi jedince. BDSM hry mají různě dlouhé trvání. Může se jednat o část přede hry, ale stejně tak se může jednat o vztah, ve kterém je BDSM praktikováno neustále. V takovém případě hovoříme o tzv. vztahu 24/7. Tato délka je značně individuální.

Někteří chápou BDSM jako příjemné zpestření sexuálního života a někteří jako životní styl. S prvky BDSM, zejména pak se složkou sadomasochismu, se v dnešní době můžeme poměrně často setkávat v médiích, reklamě, filmu i denním tisku. Obecně tedy pronikají do mainstreamu. Nejedná se však pouze o praktikování sadomasochismu, avšak tato složka BDSM je na první pohled nejviditelnější a nejčastěji také vstupuje do povědomí většinové společnosti. Zkratku BDSM dělíme na tři samostatné zkratky: B/D (bondáž/disciplína), D/S (dominance/submisivita), S/M (sadismus/masochismus). Popisu těchto jednotlivých částí se věnuje například Čičmanec (2009):

„**Bondage & Discipline** - pouta, ponižování a tělesné tresty jsou využívány k ovládnutí chování podřízené osoby. Nadřazená osoba nutí ji podřízenou k dosažení určitých cílů prostřednictvím daných pravidel. Pokud jsou tato porušena, přichází trest. Celý postup je podobný výchově dětí v dřívějších stoletích, avšak pochopitelně použitý na dospělé. Velice často je kombinován s hraním rolí jako rodiče/děti, učitel/žák, atd.

Dominance & Submission - nadřazená osoba dominuje osobě podřízené, vyžaduje její poslušnost. Je to velice podobné B&D, avšak kontrola je spíše v oblasti emocí. Nejlepší to bude asi osvětlit na příkladě: Vládnoucí jedinec poručí ovládanému udržovat dům v čistotě. V B&D vztahu bude nadřazená osoba kontrolovat, zda je dům skutečně čistý. Pokud ne, pak její bičík bude mít práci. Naproti tomu v D&S vztahu nebude kontrolovat skutečnou čistotu, ale kolik snahy podřízený jedinec vynaložil ke splnění požadavku.

Sadism & Masochism - součástí vztahu je bolest. Masochista rád bolest pociťuje, sadista ji naopak vyvolává. BDSM může být životním stylem, oblíbenou hrou pravidelně hranou s partnerem, anebo něčím, co nebude některými nikdy pochopeno. Mnoho příznivců BDSM tvrdí, že erotická výměna moci je nejsmyslnější věc, kterou můžete zažít. Nemohu říci, že je to všeobecně platná pravda, ale u mne tomu tak je.“

(Čičmanec, 2009, s.56)

2.1.2 Označení účastníků BDSM aktivit

Pro účastníky BDSM aktivit existují pojmenování, která vystihují jejich úlohu a postavení v dané hře. Vršek, nebo-li top je osoba nadřazená, rozhodující, aktivní, tedy dominant, sadista. Spodek, nebo-li bottom představuje osobu v postavení podřízeném vůči vršku, masochista, submisiv. Switch je označení pro jedince, který střídá pozici vrška a spodka. Může být dominantní i submisivní, sadista i masochista.

Jednotlivé praktiky BDSM je možné mimo jiné rozdělit na čtyři podskupiny v závislosti na tom, v jaké pozici se při jejich vykonávání muž či žena nachází. Názvy těchto podskupin vycházejí z anglických zkratk. Termín *Femdom* označuje praktiky, v rámci nichž je žena dominantní. V rámci nich může být označována jako domina, Paní, Madam, atd. Termín *Femsub* naopak označuje ty praktiky, v rámci nichž je žena v submisivním postavení. Může například zastávat roli otrokyně či služebné. *Maledom* označuje aktivity, v rámci nichž je dominantní muž a *Malesub* naopak označuje ty, ve kterých se muž nachází v podřízené pozici.

2.1.3 Základní praktiky BDSM

V této kapitole bych ráda přiblížila základní praktiky BDSM. Mnoho názvů těchto praktik bylo přejato z anglického jazyka a zdomácnělo ve své původní podobě, aniž by bylo překládáno do českého jazyka.

- **Smyslové deprivace** – Miller a Devon (1995) popisují smyslové deprivace jako omezování, nebo ztížení schopnosti submisiva používat jeden nebo více smyslů – hmat, sluch, zrak, chuť, čich. Jedná se o součást BDSM hry. Tato omezení vznikají například používáním roubíků, nosních a ušních ucpávek, šátků přes oči, atd.

- **Bondage** – Tento termín znamená omezování pohybu prostřednictvím svázání. Toto svázání vyvolává u jedince příjemné pocity. (Bondage – Úvod, Sexus, 2002). Pro bondage se užívá široké spektrum materiálů od policejních pout, přes provazy, po kožená pouta. Jedinec může svazovat druhého, nebo sám sebe (tzv. selfbondage). Zároveň můžeme rozlišit dva základní typy – funkční a okrasnou bondage. U funkční bondage jde primárně o znehybnění jedince. U okrasné bondage jde hlavně o vizuální dojem, přičemž není nutné, aby byl jedinec znehybněn.
- **Spanking** - „Spanking je anglický výraz pro výprask prováděný v rámci erotické hry. Bývá používán jako součást sexuální přede hry nebo jako samostatná, nekoitální forma sexu. Tak je tomu především u sadisticko masochistických vztahů, kde orgasmus je vyvoláván působením, respektive způsobováním bolesti“ (Spanking, Wikipedie, 2011). Tento termín může být souhrnným označením pro jakýkoliv výprask, ale zároveň může označovat pouze výprask prováděný rukou. Dalšími typy pak jsou caning (výprask rákoskou) či whipping (bičování) a liší se dle použitého bicího nástroje.
- **Hry se svorkami** - „Obecně vzato jde o používání rozličných předmětů, jejichž pomocí je možné sevřít menší či větší kousky kůže, vaziva nebo svalstva.“ (Sailer, 2010, s. 80). K tomuto účelu se používají nejčastěji kolíčky na prádlo, krokosvorky, kancelářské svorky. Vyrábí se také speciální svorky pro použití v BDSM praxi.
- **Hry s ohněm a voskem** - „Jak je všeobecně známo, lze vosk ze svíček nechat odkapávat a dopadat na submisivovo tělo, což podle jeho tolerance k bolesti můžete využít jako trest (pro ty, které to bolí) nebo odměnu (pro ty, kteří se dokáží vznášet v adrenalinovém rauší - tělo na bolest reaguje vyplavením adrenalinu a endorfinů, což je slušná kombinace, která může být velmi příjemná...“ (Práce s voskem a svíčkami, Tom-bdsm.cz). Mimo hraní se svíčkami se sem řadí také například pálení cigaretami, nebo střídání rozdílných teplot, za použití horkého vosku a studeného ledu.
- **Branding** – cejchování, tedy „tetování těla rozpáleným železem, způsob skarifikace“ (Branding, Wikipedie, 2011).
- **Roztahování tělesných otvorů** - „Do této kategorie řadíme vše, co souvisí s mechanickým roztahováním a rozšiřováním tělesných otvorů, ať už pomocí penisu (vlastního nebo umělého), ruky (nebo špičky nohy), nebo jiného vhodného předmětu...“ (Sailer, 2010, s. 83).
- **Klinik** – jedná se o souhrnné označení širokého spektra specifických praktik. Jde o „předstírané nebo „skutečné“ lékařské zákroky a s nimi související role „lékaře“ a „pacientky“, případně „sestry“ a „nemocného““ (Sailer, 2010, s. 86). Mezi nejčastější úkony patří lékařské vyšetření, cévkování, měření teploty, klystýr, atd.

- **Dirty games** – v rámci tzv. dirty games dochází ke styku s močí nebo výkaly. Patří sem například pissing, který spočívá v močení na sexuálního partnera, nebo riming, jež spočívá ve stimulaci řitního otvoru jazykem.
- **Jehly, dočasný piercing, řezání** – jedná se o praktiky, spočívající v probodávání nebo nařezávání kůže. „Zvlášť oblíbená jsou prsa, stydké pysky, předkožka a šourek“ (Sailer, 2010, s. 88).
- **Elektrostimulace, elektrotortura** - „Elektrotortura je sexuálně stimulující technika - působením proudu dochází k intenzivnímu prokrvení jak zevních rodidel, tak celé malé pánve. Průchod proudu tkání prsu pak vede ke zcitlivění prsu jako celku a bradavky zejména. De facto lze tedy elektrotorturu využít i jako (velmi specifickou) součást přede hry...“ (ES/ET pro začátečníky - aneb úplný úvod do sm hrátek s elektrinou, Eleferno, 1999).
- **Ponižování** - „Jeho cílem je zvýraznit dominantní a submisivní postavení jedinců. Na rozdíl od jiných BDSM praktik ponižování většinou nezahrnuje žádnou bolest. Sexuální ponižování míří především na emoce“ (Sexuální ponižování v BDSM, SvenBDSM).
- **Roleplay** - „sexuální praktika, při které partneři při jiných erotických praktikách hrají role k posílení sexuální fantazií. Hloubka roleplay je různá, od jednoduchých hříček založených na symbolech po do detailů propracované hry s kostýmy a scénářem.“ (Roleplay, Wikipedie, 2011). Mezi časté hry obměny patří například učitel – žák, policista – vyslýchaný, pán – otrok, šéf – služebná a další. Můžeme sem zařadit i Animal Roleplay, spočívající v „přeměně“ účastníka BDSM aktivit na zvíře. Rozšířené je zejména Ponyplay (přeměna v koně) či Dogplay (přeměna v psa).

2.1.5 Slang užívaný členy BDSM komunity

Stejně jako množství jiných rozličných skupin si vytvořila i skupina lidí, zaměřených na BDSM, specifický slang – hovorová označení, kterým obvykle „nezasvěcený“ člověk neporozumí.

- **Úchyl** – termín „úchyl“ užívají lidé v BDSM komunitě v kladném slova smyslu pro označení člověka, který je zaměřen na BDSM. V žádném případě se v tomto kontextu nejedná o hanlivé označení.
- **Vanilka** – označení pro člověka, který není zaměřen na BDSM.
- **Domík, subík, subinka** – hovorové zdvořilky pro označení osob v dominantním nebo submisivním postavení.
- **Hračky** – termín, zahrnující všechny nástroje užívané při BDSM aktivitách.
- **Hrát si** – provozovat BDSM aktivity.
- **Akčnit** – provozovat BDSM aktivity. Obvykle se tento termín užívá v souvislosti s provozováním BDSM aktivit před více lidmi – například na BDSM akcích a podobně.
- **Scénka** – tímto termínem se nazývá doba, po kterou jsou provozovány BDSM aktivity. Obvykle má jasně vymezený začátek, kdy se všichni aktéři stylizují do svých rolí (top, bottom,...) a jasně vymezený konec, po kterém obvykle následuje tzv. after care, tedy dodatečná péče o spodek, během které se uklidní.
- **Scénář** – Každá scénka může být improvizovaná, nebo se může odehrávat podle předem vymyšleného plánu, tzv. scénáře.
- **24/7** – jedná se o označení takového vztahu, ve kterém všichni zúčastnění neustále setrvávají ve svých rolích. Tedy jde o jakousi nepřetržitou scénku.

2.1.6 Znak BDSM

Znakem BDSM je tzv. trojná monáda. (viz. příloha č. 3). Jedná se o kruh o třech částech, které na sebe vzájemně navazují. V každé z nich je navíc kulatý otvor. Základem této symboliky je vyjádření tří základních částí BDSM – B/D, D/S, S/M, které se navzájem prolínají. Kruh pak symbolizuje jejich jednotu. Dále si pod těmito třemi částmi můžeme vybavit tři základní pravidla BDSM – save, sane, consensual, a tři možné pozice účastníků BDSM aktivit – vršek, spodek, switch (Quagmyr, 1995).

Jedná se o symbol, díky kterému se mohou BDSM pozitivní lidé poznávat na ulici a jehož význam většině populace, která se o BDSM nezajímá, zůstává utajen. Pro mnoho lidí z BDSM komunity se stává jakýmsi osobním symbolem s hlubokou vnitřní hodnotou. Autorem trojné

monády je Quagmyr, který nikde nepublikuje své reálné jméno. Od roku 1995 má na symbol autorská práva a na svých webových stránkách The Emblem Project o něm publikuje základní informace.

2.2 Konsensualita a bezpečnost v rámci BDSM

Základním pravidlem při provozování veškerých BDSM aktivit je konsensus. Vše se musí dít se souhlasem všech zúčastněných stran. „Při všech typech BDSM je nezbytné mít neustále na paměti, že bezpečí a pohodlí vás a vašeho partnera je alfou a omegou úspěchu. BDSM možná navozuje temné a nebezpečné konotace, ale je to především hra se souhlasem obou stran, které jedna druhou respektují. BDSM nevznikne, jestliže se rozhodnete týrat svého partnera, protože tím se dopouštíte obyčejného trestného činu. Musíte v tom být oba za jedno.“ (DiClaudio, 2010)

2.2.1 Save, sane, consensual

Provozování praktik BDSM může být nebezpečné a to nejen v případě tzv. edge play, neboli her na hraně, které mohou překračovat limity všech zúčastněných, i v případě na první pohled neškodně vypadajících praktik. Základní pravidla pro bezpečné chování v rámci BDSM her shrnuje zkratka SSC, neboli „save, sane, consensual“, která je volně překládána jako „bezpečně, s rozumem, konsensuálně“. „Safe, Sane, Consensual představuje cosi jako základní pravidlo, jímž se řídí jakékoli jednání v sadomasochistickém kontextu, které se jinak může jevit jako krajně různorodé. V individuálním výkladu tohoto pravidla pochopitelně existují rozdíly a jsou zde i šedá místa.“ (Seiler, 2010, s. 8)

Termín „safe“ znamená, že při hře nesmí být způsobena újma. Ani duševní, ani tělesná. Ač to tak na první pohled nemusí vypadat, vyznavači sadomasochismu obvykle netouží po způsobení skutečného, trvalého poškození. Naopak se dá říci, že jsou při praktikování BDSM velice opatrní. Obecně je velmi vhodné znát základy první pomoci a pokud je to nutné, neprodleně poskytnout první pomoc. Může se zdát, že je tento termín směřován pouze na aktéry v dominantním postavení, ale týká se všech zúčastněných. Během provozování praktik by měl „vršek“ sledovat pozorně reakce „spodku“ a při zaregistrování jakýchkoliv problémů aktivity ukončit. Stejně tak by „spodek“ měl oznámit partnerovi, pokud není schopen danou praktiku provozovat, nebo pokud má například problémy se zdravotním stavem.

Termín „sane“ je zaměřen především na znalost limitů svých i limitů partnera. Žádná z provozovaných praktik by tyto limity neměla překračovat.

Termín „consensual“ znamená, že veškeré praktiky by se měly konat po souhlasu všech zúčastněných osob, tedy po dohodě. Před samotným provozováním BDSM praktik si zúčastnění obvykle vzájemně vymezí své hranice, které by v průběhu hry neměly být překročeny.

2.2.2 Safeword nebo-li stopka

Zásady bezpečnosti SSC doplňuje tzv. safeword nebo-li stopka. Jedná se o bezpečnostní slovo, po jehož vyřčení by mělo být provozování BDSM aktivit okamžitě zastaveno. Toto „záchranné“ slovo umožňuje spodku, aby ukončil scénku v momentě, kdy z jakéhokoliv důvodu cítí, že nechce dál pokračovat. Může se jednat o velké duševní vypětí, příliš silnou bolest, či cokoliv dalšího. Vršek je povinen toto slovo bez výjimky respektovat a na tomto respektu je také budována důvěra spodku, že vršek nepřekročí dohodnuté hranice, pokud jej spodek nepožádá. Toto slovo je nutné volit velmi pečlivě z prostého důvodu. Během provozování aktivit se může stát, že partner, kterému je například působena bolest může křičet, říkat „ne, nechci“, ale přitom si danou praktiku užívá. Je proto vhodné volit neobvyklé slovo, které může skutečně říci pouze v případě, že chce scénku přerušit. Takovým slovem může být například červená, pomeranč, atd., tedy slova, která do scénky nijak nezapadají a dominant při jejich vyřčení ihned pozná, že se jedná o stopku.

Během provozování některých praktik není možné, aby se spodek verbálně vyjadřoval. Například v důsledku aplikace roubíku. V takovém případě je za stopku považován předem dohodnutý neverbální projev, jako například odhození šátku, předstírání omdlení, nebo cokoliv jiného, na čem se účastníci předem dohodnou. „Stopku je třeba respektovat i v případě, že se pouze zkusí její účinnost – a zkušeni hořejšci někdy záměrně zacházejí dál, než je původně dohodnuto, aby si ověřili, že jejich partner dokáže v takové situaci stopku použít. Stopka představuje nepřekročitelný limit a pokud ji druhá strana nerespektuje, nezbyvá než se domýšlet, že nebude respektovat ani jiné dohody a hranice – v takovém případě byste k tomu dotyčnému už neměli dát další příležitost.“ (Seiler, 2010, s. 8)

2.2.3 První pomoc

Při provozování aktivit BDSM je důležité znát základy první pomoci. Jedním z častých problémů, které se mohou během provozování BDSM aktivit objevit, jsou mírné závratě, až mdloby. „Mimo nespočtu faktorů týkajících se celkového zdravotního stavu, je tento jev zapříčiněn zejména kombinací nízkého tlaku a vyplavováním adrenalinu. De facto se jedná o kombinaci dvou protichůdných faktorů, z nichž jeden má tendenci organismus spíše utlumovat a druhý připravit na zátěž.“ (Jak při hraní neodpadnout, Kulturně úchylná kafírna, 2010).

Je nezbytné, aby vršek po celou dobu hry sledoval, zda spodek nebledne, nemá slabost v nohou, nebo zda na něho nejdou mdloby. Stejně tak spodek by měl v případě, že mu není dobře, toto vršku neprodleně oznámit. Právě to však může být komplikované v případě, že se spodek snaží vydržet co nejvíce, překonat sám sebe a úmyslně o problémech vršek nespraví. Jako první pomoc je v těchto případech nejvhodnější okamžité přerušení aktivit, dostatečný přísun čerstvého vzduchu, tekutin a cukru. Vhodné je rovněž uvedení do polohy ležmo s mírně zvednutýma nohama.

Mimo tyto komplikace může docházet i k nejrůznějším nežádaným poraněním, jako jsou například řezné rány, škrábance, spáleniny, atd.. Cílem bezpečnosti v rámci provozování BDSM aktivit je především snaha těmto nežádoucím poraněním předejít a v případě, že k nim dojde, vědět, jak je ošetřit, případně neprodleně vyhledat odbornou pomoc.

2.3 Předsudky o lidech praktikujících BDSM

I v dnešní době, kdy dochází k posunu náhledu odborníků i většinové společnosti na praktikování BDSM, stále existuje mnoho předsudků o jedincích, kteří sadomasochismus, ať již je v jakékoliv podobě, praktikují. Tyto předsudky ve velké míře vyplývají především z nedostatečné informovanosti či zaujatosti. Deset nejrozšířenějších předsudků shrnuje a zároveň uvádí na pravou míru Emil Seiler (2010) v knize S/M: kniha pro sadomasochisty a pro ty, kteří se jimi chtějí stát:

„1. Sadomasochisti jsou nemocní lidé

Jsou, ale jenom když chytanou chřipku. Neexistují důkazy toho, že by se sadomasochisti kromě svého sexuálního chování jakkoli odlišovali od ostatních lidí.

2. Sadomasochisti mají rádi bolest

Spouště sadomasochistů bolesti nic neříká. Jejich scénáře se točí kolem moci, podřízení se a ponižování. Na druhé straně je však málo těch, kterým by stačila pouhá představa nebo náznak bolesti – zakoušená bolest je pro ně bezprostředním erotickým stimulem. To ale funguje výhradně v sexuálním kontextu. U zubaře to nefunguje.

3. Sadomasochismus je násilí

Rozdíl mezi násilím a jeho představou chápou sadomasochisti často lépe než filmoví kritici. Sadomasochismus souvisí se skutečným násilím asi tolik, jako online střílečka s kolegy v práci souvisí s krvavým masakrem v kanceláři.

4. Existují sadisti a masochisti, a jedněch je víc než těch druhých

V rámci daných subkultur udávají respondenti jako oblíbenou roli jednou tu a podruhé onu. Velká část sadomasochistů se cítí dobře na obou stranách.

5. Příčinou sadomasochismu je...

O příčinách sadomasochismu se toho zatím podařilo zjistit pramálo. Spíše je možné s jistotou prohlásit, že žádná jediná, vše objasňující příčina sadomasochismu neexistuje. Jednak jsou individuální podoby sadomasochismu krajně rozdílné, za další mohou mít navenek podobné druhy chování různé vnitřní pohnutky. Životopisné údaje a životní zkušenosti sadomasochistů nevykazují žádné všem společné prvky.

6. Sadomasochisti mohou pouze velmi těžko nalézt partnera

Sadomasochisti, kteří své zájmy tají a nechtějí o nich s nikým mluvit, to vskutku nemají lehké. Ovšem i v S/M subkultuře se skoro na každou krabici najde víko – přehnaná ostýchavost a chlupaté bradavice jsou zde samozřejmě na překážku, stejně jako kdekoli jinde. Neměli bychom zapomenout na to, že hledání partnera není snadné ani pro lidi se zcela běžnými sexuálními zálibami.

7. Mezi sadomasochisty je velmi málo žen.

Podíl žen v heterosexuální S/M komunitě bývá zhruba kolem jedné třetiny.

8. Sadomasochismus provozují otupělí lidé, které už nic jiného nevzrušuje.

Spousta sadomasochistů přichází velmi brzy, často dokonce ještě před pubertou na co, co přesně chtějí. Vyšší věkový průměr některých S/M skupin částečně spočívá v tom, že byl ještě před několika málo lety coming-out daleko těžší než dnes a že k němu tím pádem došlo až po patřičně dlouhém váhání. Přesycený starý prostopášník, který si pomocí S/M snaží odpomoci od impotence, je podle všeho pouhá legenda.

9. Sadomasochismus představuje způsob, jak se vyrovnat s nároky všedního dne – úspěšný manažer se nechá po konci pracovní doby ponižovat dominou a frustrovaný úředník doma před manželkou vystupuje v roli ředitele zeměkoule.

Sadomasochistické praktiky tuto funkci mohou mít, v žádném případě však nemusejí. Dominantní chování ve všedním životě neindikuje, že by daná osoba byla dominantní i v posteli, a nedá se z toho dovodit ani opak. Na drtivé většině lidí prostě nepoznáte, jestli jsou dominantní nebo submisivní.

10. S postupem času jsou S/M praktiky stále vyhrocenější a nebezpečnější.

Neuskutečněné sadomasochistické představy mají jako ostatně i jiné sexuální představy tendenci časem ochabovat a jsou tím pádem nahrazovány jinými. V praxi se v rámci vztahu lidí praktikujících S/M objevují nové hry a scénáře, které zúčastněné baví, ale o posedlosti stále vyhrocenějšími praktikami nemůže být řeč.“

(Seiler, 2010, s. 6-7)

4. BDSM KOMUNITA

4.1 BDSM komunita v České republice

Hlavním zdrojem, prostřednictvím kterého BDSM pozitivní lidé v České republice komunikují, je Internet. Právě na něm vznikají diskusní fóra a specializované stránky, jejichž prostřednictvím se mohou lidé sdružovat. Okolo jednotlivých stránek se také časem může utvořit skupina lidí, která následně pořádá nejrůznější setkání. Mezi nejvýznamnější a nejobsáhlejší české weby patří tyto:

- www.bdsm.cz
- www.eleferno.cz
- www.ds-life.cz
- www.bdsm-portal.cz
- www.svetbdsm.cz
- www.bondagecompanion.com
- www.vsara.com
- <http://cernaluna.rootshell.cz/>
- www.darkclub.cz

Mezi české diskusní servery, na kterých lze nalézt fóra o BDSM patří například tyto:

- www.mageo.cz
- www.lopuch.cz
- www.okoun.cz
- www.nyx.cz
- www.forum.lide.cz

Největší BDSM komunity, které se v České republice nacházejí, můžeme nalézt v Praze, Plzni, Brně a Ostravě. Nutné je však podotknout, že ne všichni lidé, praktikující BDSM, se sdružují v BDSM komunitách. Existuje řada lidí, kteří z nejrůznějších důvodů praktikují BDSM v soukromí a veřejně se k němu nijak nehlásí. Cílem BDSM komunit je především sdružování BDSM pozitivních lidí, socializace a předávání informací (Jozífková, 2008). V rámci takových komunit je

také větší pravděpodobnost nalezení podobně zaměřeného partnera.

Srazy v České republice jsou oproti americkým srazům znatelně menší. V USA se velkých srazů účastní až pět set lidí. V České republice se na podobný formát akce registrovalo v roce 2003 dvě stě lidí (Jozífková, 2008). Tyto velkoformátové akce se konají méně často. Převažuje zde typ akcí, kterých se účastní menší počet lidí, avšak konají se o to častěji, přičemž jsou zde akce bez pevně stanoveného programu, ale také akce edukačního rázu, workshopy, atd.

Pokud chce člověk takový sraz navštívit, je vhodné kontaktovat provozovatele prostor, či pořadatele daného srazu, který mu může sdělit podrobnosti. Některé typy akcí jsou volně přístupné, na jiných je tzv. systém ručení, což znamená, že za nově příchozího se zaručí člověk, který již v BDSM komunitě nějakou dobu je.

4.2 Vývoj komunity kolem pražského klubu

Informace mi byly sděleny provozovateli pražského BDSM klubu v rámci neformálního rozhovoru. Do devadesátých let se v českém prostředí v podstatě nedalo hovořit o pojmu komunita. Existovaly zde pouze lokální, izolovaně fungující skupiny, které se sdružovaly kolem dostatečně silných a organizačně zběhlých osobností a interakce mezi jednotlivci probíhaly fakticky jen na základě osobního styku a doporučení. Tyto skupiny žily svým vlastním životem a jejich členové ani necítili potřebu skupiny rozšiřovat, ať už je to myšleno ve smyslu teritoriálním, personálním nebo obsahovém. Jednalo se o skutečnost, která byla do jisté míry ovlivněna politickým režimem a bavami jednotlivců z potenciálních střetů se státními orgány. Některé z těchto skupin přetrvaly do současnosti. Je však zajímavé, že ani dnes obvykle necítí potřebu se družít ve větších skupinách nebo se nutně rozšiřovat o nové členy.

V první polovině devadesátých let se jako nový fenomén začal projevovat internet, který zásadním způsobem ovlivnil vytváření české BDSM komunity. Postupně se zlepšovala propustnost linek a přibýval počet lidí majících modemy. Objevilo se několik BBS (Bulletin Board systém), tedy jakýchsi systémů elektronických nástěnek, které se zaměřovaly na nejrůznější témata a mimo jiné také na tematiku BDSM. Mimo to tento systém poskytoval platformu pro osoby z řad technicky vzdělaných IT specialistů, zaměřených na BDSM. K tomuto účelu se nejprve využívaly tematicky zaměřené diskuse na výměnné síti Fidonet a následně pak i dílčí skupiny na BBS Bajt, Liane BBS či Infima BBS.

Internet sloužil zpočátku jako zdroj informací o tom, jaká je situace kolem BDSM v zahraničí. Takovým internetovým zdrojem byl zejména systém elektronických diskusních skupin Usenet a skupiny alt.bondage, alt bdsm, případně alt.binaries. K využívání internetu jako prostředku

pro výměnu informací a také jako koordinačního prostředku přispěly diskusní servery (Mageo, Průvodce, Okoun, ...) a zejména pak jejich kluby BDSM nebo Spanking. Kolem těchto diskusních serverů a jejich klubů se začaly shromažďovat první osobnosti české BDSM scény a v rámci nich vznikaly také první srazy uživatelů. Tato setkání, která obvykle neměla formát pravidelné akce, se odehrávala převážně v hospodách a sloužila hlavně k sebeprezentaci jednotlivých účastníků a výměně informací. Počet účastníků obvykle nepřesáhl patnáct osob. Primární náplní těchto akcí byla komunikace a k provozování BDSM praktik docházelo minimálně a pouze ve formě prezentace nejrůznějších pomůcek a erotických materiálů nebo lehké bondáže.

Velký význam mělo pro českou BDSM komunitu zřízení serveru BDSM.cz, což byl první český server plně pod kontrolou osob z komunity. Kolem tohoto serveru se rychle zformovala skupina organizačně a verbálně nadaných osob, kteří dokázali nejen produkovat kvalitní, tématicky zaměřený obsah v podobě povídek, praktických návodů, či úvah, ale dokázali také pokrýt organizační stránku komunitního života - pod záštitou této redakce proběhlo několik srazů. Tyto akce se odehrávaly v pro veřejnost uzavřených prostorech a objevily se na nich počáteční zárodky tzv. „akčního dění“, tedy provozování sexuálních a BDSM zaměřených praktik přímo během srazu. Na těchto akcích však k takovým aktivitám docházelo většinou jen formou scénických či teatrálně pojatých vystoupení. Tyto akce byly velice populární a v komunitě se o nich často diskutovalo již ve formě záměru a také následně s ohledem na vyhodnocení uskutečněného srazu. Dá se říci, že právě na nich probíhalo hledání vhodné formy pro budoucí podobná setkání.

S rostoucím počtem aktivních členů komunity přestal vyhovovat formát nepravidelných akcí kapacitně i časově. Kolem roku 2000 se tedy zrodil nápad na organizování periodicky se opakujících akcí (s několikaměsíční periodou) velkého formátu, které by se vyznačovaly stanoveným tématem a předpokládaly již aktivní zapojení účastníků do dění. Pro tento formát akcí se ujal název Podrazy, podle tématu prvního z nich. Počet účastníků dosahoval až čtyř set a tyto akce svým průběhem připomínaly plesy. Jejich součástí byla tombola, soutěže a oblečení, vhodné k danému tématu.

V téže době si jednotliví členové komunity začali vytvářet vlastní tématicky zařízené prostory - doma i v nebytových prostorech. Kolem takových prostor se začaly sdružovat skupiny lidí, kteří na jejich provoz přispívali a využívali je jako komunitní centra a jako místa pro pořádání komornějších akcí. Jejich kapacita nepřesahovala dvě desítky osob. Mimo to byly často využívány pro pořádání „after parties“ po velkých akcích.

Požadavky na formát akcí se postupně změnily a nově byly preferovány organizačně jednodušší akce s menším počtem osob, ale větším podílem aktivní složky, tedy častějším provozováním BDSM praktik. Vznikly periodicky opakované srazy v Praze, Varnsdorfu, Brně či

Zdíbech. Právě ve Zdíbech se poprvé významněji objevila myšlenka BDSM klubu, prostor, které by mohli členové využívat i mimo rámec organizovaných srazů. První prostory klubu se nacházely v komerčně jinak nevyužitém objektu a kromě pravidelných i nepravidelných akcí pro veřejnost zde byly organizovány i tématické akce v podobě seminářů, workshopů a srazy se zaměřením na určitý druh fetiše.

Kolem klubu ve Zdíbech se časem vytvořilo pevné organizační jádro, používající pro svou identifikaci jméno BDSMklub. Po organizačních neshodách s majiteli objektu došlo k pokusu o vytvoření nového prostoru v rámci veřejně přístupné pražské restaurace, který bohužel po několika měsících a několika úspěšných velkoformátových akcích skončil, zejména z ekonomických důvodů. Jako náhrada byly pro vybrané členy komunity zpřístupněny nové prostory za Prahou, ale touha mnoha členů komunity nakonec vedla ke zřízení nových pražských prostor a to nejprve v Radlicích a nyní nově v oblasti Smíchova. Právě skupinou pravidelně navštěvující tyto nové prostory, se v této práci zabývám.

4.3 Prostředí klubu a jeho sociální funkce

Informace v této kapitole vyplývají z mé osobní návštěvy a pozorování v pražském BDSM klubu. Prostory klubu jsou situovány do prostředí menší bývalé podzemní továrny. Díky vstupu přes společné prostory obytného domu prakticky není možné jej nalézt. Adresa těchto prostor se předává ústní formou, případně prostřednictvím elektronické pošty. Nikde však oficiálně zveřejněna není a od návštěvníků se očekává, že tuto adresu nikde zveřejňovat nebudou.

Ústředním místem klubu je největší místnost s barem, propojená s kuchyní. Nechybí zde ani sociální zázemí, šatna a místnost s uzamykatelnými boxy pro ukládání cenných věcí. Ostatní místnosti jsou zařízené s ohledem na předpokládané provozování BDSM praktik. Nachází se zde místnost zařízená ve stylu středověké mučírny, vězeňská cela se sociálním zázemím, miniaturní vypolstrovaná cela, ložnice, kuřácký salon v anglickém stylu a lékařská ordinace. V každé z těchto místností se nachází odpovídající vybavení a výzdoba (bicí nástroje, pouta, pranýř, gynekologické křeslo,...). Návštěvníci mají možnost toto vybavení používat, případně si půjčit erární trestné nástroje, avšak ty zde obvykle slouží pouze jako dekorace a návštěvníci si nosí s sebou vlastní vybavení, především s ohledem na estetickou a zdravotní stránku. Je zde také možnost zakoupit si přímo na místě nové nástroje. Mimo jejich pravidelný prodej se zde pořádají také speciální akce, zaměřené výhradně na výměnu a prodej BDSM pomůcek, oblečení, atd.

Prostory klubu plní několik funkcí. Tou nejvíce zřejmou je možnost provozování sexuálních aktivit a BDSM praktik v místě, které je pro to účelně zařízené. Mimo to se však jedná také

o prostor setkání, který nabízí možnost seznámení s podobně zaměřenými lidmi. Nově příchozí zde mohou nalézt nové přátele, či partnery a poznat naživo osoby, se kterými se znaly do té doby mnohdy pouze přes internet. Je značný rozdíl mezi pouhým vědomím, že existují stejně orientovaní lidé a osobním setkáním s nimi

Pro návštěvníky klubu se prostor stává také místem pravidelných setkání s přáteli, kde má každý možnost bez obav hovořit o své orientaci i jiných tématech, aniž by byl za to ostatními nějakým způsobem kritizován, či zavrhován. Vytváří se zde společenství lidí, individuálních osobností, které spojuje kladný vztah k BDSM. Zároveň zde dobře funguje výměna informací, či vzájemné vypomáhání s nejrůznějšími věcmi.

4.4 Formáty akcí

V prostorách klubu se pořádá několik typů akcí, které je možno rozdělit dle následujících kritérií. Jedná se o pravidelně pořádanou akci/akce je ojedinělá, akce je s volným vstupem/před akcí je vyžadována registrace, vstup na akci je zdarma/vstup je zpoplatněn, je/není vyžadováno předepsané oblečení (tzv. dresscode), akce má/nemá edukativní charakter, na akci se primárně očekává/neočekává provozování BDSM a sexuálních aktivit. Informace o akcích mi poskytl provozovatelé pražského BDSM klubu.

Nejčastějším a pravidelným formátem akce, který se v klubu pořádá, jsou čtvrtěční „plkací“ nebo jinak řečeno „kecací“ srazy. Jedná se o akci, konající se každý týden, na kterou je volný vstup bez nutnosti registrace a vstupního poplatku. Rovněž není vyžadován žádný dresscode. Právě tento typ akce je velice vhodný pro nově příchozí, kteří chtějí prostory navštívit, nezávazně si s ostatními návštěvníky pohovořit a seznámit se s nimi. Na čtvrtěčních srazech se primárně neočekává provozování BDSM aktivit, avšak ty nejsou vyloučeny. Během tohoto typu akce je možné využít k případným aktivitám jakoukoliv k tomu určenou místnost klubu. Pro zachování soukromí návštěvníků v jednotlivých místnostech je k dispozici nastavení semaforů od zelené po červenou barvu.

Druhým typem pravidelně pořádané akce jsou tzv. Elesrazy. Jedná se o akce s částečně edukativním zaměřením, které se orientují na využití elektřiny v BDSM praxi. V rámci těchto akcí probíhají (nepravidelně) tématicky zaměřené přednášky (například na téma violet wandů, fucking machines, bezpečnosti při používání ES/ET techniky a další). V rámci těchto akcí je rovněž možné konzultovat domácí výrobu elektronických pomůcek, případně je možné nechat si je ihned na místě přeměřit. Na těchto akcích je vyžadována registrace na internetových stránkách klubu, vstup může být zpoplatněn a není předepsán žádný dresscode.

Třetím typem pravidelně pořádaných akcí jsou narozeniny. Každý měsíc se koná oslava narozenin, pojmenovaná podle aktuálního znamení zvěrokruhu. Vstup na tuto akci je zpoplatněn. Není nařízen dresscode, ale je doporučena registrace, zejména pro oslavence.

Nepravidelným typem akce edukativního charakteru jsou workshopy. Zaměření těchto akcí bývá různé – např. bondage, spanking, latex,...). Cílem těchto akcí je předat návštěvníkům nové informace, popřípadě naučit nové věci a seznámit s novými praktikami. Setkání je rozděleno na dvě části. První probíhá formou přednášky, kdy jsou účastníci seznámeni s teorií týkající se daného tématu. Následuje obvykle praktická část, kdy je možné vyzkoušet si nově nabyté informace v praxi pod vedením přednášejících. Na tyto akce je obvykle předem vypsána registrace, není předepsán dresscode, ale vstup je zpoplatněn. V rámci tohoto poplatku obvykle návštěvník obdrží výukový materiál, který si může ponechat (př. provaz na bondage workshopu, rákoska na spankingovém workshopu). Hlavním cílem je zde obohacení o nové znalosti a zdokonalení se v jednotlivých BDSM praktikách s důrazem na bezpečnost a zásady SSC.

Nepravidelným typem akce jsou srazy zaměřené na konkrétní praktiky, fetiš a podobně – např. foot fetish, fetish sraz, adult baby sraz, sraz příznivců pásů cudnosti, atd. Nutnost registrace, poplatku za vstup a předepsaného dresscode se na každé takové akci liší. Od workshopů se tyto akce odlišují především absencí edukační složky a komornějším charakterem s menším počtem účastníků. Avšak záleží na konkrétní akci.

Méně častými a nepravidelnými akcemi jsou tzv. kostýmové srazy. Jedná se o akce s nutnou registrací účastníků, předepsaným dresscodem a poplatkem za vstup. V případě, že účastník přijde bez kostýmu, platí vyšší vstupné. Každá takováto akce má předem stanoveno určité téma (Japonsko, Orient, Uniformy,...), kterému je podřízeno i vhodné oblečení a program, který tento formát odlišuje od ostatních. Na těchto akcích se objevují soutěže, scénky s prvky BDSM, spolu se stylovou hudbou a jídlem. Tyto akce jsou velice oblíbené a zároveň se zde očekává velký počet účastníků.

Jediným typem akce, která je primárně zaměřena na provozování BDSM aktivit, je tzv. play párty. Jedná se o nepravidelný formát akce s nutností registrace. Zároveň se jedná o komornější akce, které nejsou primárně určeny pro návštěvníky, kteří přicházejí do klubu poprvé.

Dalšími nepravidelnými akcemi jsou nejrůznější oslavy, akce zaměřené na prodej a výměnu šatů, doplňků a erotických pomůcek. Pořádají se zde i akce, které přímo s BDSM nesouvisí.

Mimo tyto akce je možné si prostory klubu za poplatek pronajmout k soukromým účelům.

4.5 Normy chování v klubu

Stejně jako kdekoliv jinde platí i v klubu dodržování určitých pravidel chování. Jejich základ tvoří základní normy slušného chování, které je běžně očekáváno i kdekoliv mimo klub.

Normy chování v těchto prostorech byly velice dlouho diskutovány. Za první inspiraci bychom mohli považovat zahraniční diskusní servery jako například Usenet, na kterém se mimo jiné objevil text, navrhuující základní pravidla etikety, který byl posléze přijat českými servery, zaměřenými na BDSM – eleferno.cz a ds-life.cz. Tato přijatá pravidla posloužila jako základ pro tuzemskou podobu pravidel, které se už dále formovaly s ohledem na českou scénu, formáty akcí a jejich účastníky. Přímou v klubu se sice nenachází žádný pevně stanovený, psaný řád, avšak účastníci akcí jsou s nepsanými pravidly obeznámeni a dodržují je. Tato pravidla mi při neformálním rozhovoru sdělili provozovatelé pražského BDSM klubu.

Přístup do klubu mají pouze osoby starší 18 let. Organizátoři mají právo pro ověření věku požadovat předložení dokladu, dokazujícího udaný věk návštěvníka. Samozřejmě na všech akcích bez výjimky je, že nikdo nikoho do ničeho nenutí. Pokud jsou provozovány sexuální aktivity a praktiky se zaměřením na BDSM, vždy se jedná o konsensuální formu a veškeré činnosti se dějí se souhlasem všech zúčastněných s ohledem na pravidla SSC. Každý zde zodpovídá sám za sebe. Osoby v dominantním postavení pak zodpovídají i za své submisivní protějšky, pokud se momentálně nacházejí, například při provozování BDSM praktik, v situaci, kdy jsou bezmocní (např. v rámci praktikování bondage). Někteří účastníci akcí nosí vnější znaky svého postavení, jako jsou například obojky u submisivních jedinců, či bičičky u osob v dominantním postavení. Avšak od žádné submisivní osoby, ať již své postavení dává veřejně najevo, nebo ne, se neočekává, že bude automaticky podřízená každé dominantní osobě. Zároveň se od osob v dominantním postavení neočekává, že budou souhlasit s provozováním nejrůznějších praktik s kteroukoliv osobou v submisivním postavení čistě z toho důvodu, že jsou dominantní. Akce v klubu by tedy neměly být zaměřovány za tzv. swingers party. Do klubu mimo samostatné jedince docházejí i ustálené páry či skupiny osob, mezi kterými ovšem není obvyklé, aby si mezi sebou své partnery běžně půjčovali.

Návštěvník klubu se může setkat s tím, že jedinec či jedinci veřejně před ostatními provozují BDSM praktiky či tzv. scénku (předem domluvené představení s prvky BDSM). Je však velice nevhodné toto konání hlasitě komentovat, nebo do něho dokonce zasahovat, pokud jej přímo aktéři nevyzvou. Zároveň je třeba aktérům poskytnout dostatečně velký prostor a to nejen z důvodu hladkého průběhu scénky, ale také bezpečnosti. Jedná-li se například o provozování spankingu a obecenstvo stojí příliš blízko k aktérům, může dojít k poranění v důsledku zásahu rákoskou. Vyzvou-li aktéři přihlížející, aby se k dění přidali, je třeba bez výjimky respektovat dohodnutá

pravidla, limity a tzv. safeword nebo-li stopku a v žádném případě ji nepřekročit. Překročení může vést ke ztrátě důvěry ostatních aktérů, ale také může být důvodem vážného zranění.

Během srazů může každý účastník využít mimo společenskou místnost také jakékoliv další prostory, zařízené speciálně pro provozování BDSM praktik. Na dveřích každé místnosti je umístěn tzv. semafor se třemi možnými polohami: Volno, Zeptat se, Nerušit. Pokud je semafor v poloze Volno, kdokoliv do ní může vejít. Jestliže je semafor v poloze Zeptat se, očekává se, že je místnost již obsazená, ale návštěvník může zaklepat a zeptat se, zda smí vejít dovnitř. Semafor v poloze Nerušit znamená, že se uvnitř nachází uzavřená společnost, která si nepřeje být vyrušována ani klepáním na dveře. Pokud někdo tento systém nerespektuje, je jeho chování posuzováno jako nerespektování pravidel celkově. Prakticky na všech akcích je možné nastavit semafor do polohy Zeptat se. Na některých formátech akcí je však zakázáno nastavit jej do polohy Nerušit. Jedná se zejména o srazy, při kterých se očekává velká účast a v rámci které by bylo považováno za kontraproduktivní, kdyby byla jedna místnost po celou dobu trvání akce uzavřena na úkor všech ostatních návštěvníků.

Z důvodu zachování soukromí návštěvníků klubu platí ve všech prostorách striktní zákaz fotografování ostatních. Pořizování soukromých fotografií sebe a ostatních osob je možné jedinečně po vzájemné domluvě a souhlasu. Fotografie z akcí smí pořizovat pouze pořadatel akce. Přejí-li si návštěvníci jejich kopie, nebo si nepřejí jejich publikování na internetu, kontaktují pořadatele. Z téhož důvodu není považováno za vhodné o průběhu akce informovat osoby, které na dané akci nebyly, přesněji řečeno: není problém o skončené akci napsat například reportáž, ale pokud jsou v textu zmiňována jména konkrétních osob, je vhodné je předem požádat o souhlas.

Pro kouření je vyhrazena speciální místnost a kouření v jiných částech klubu je zakázáno.

Na akce nechodí pouze osoby, které již organizátor zná. Komunita není uzavřena a tak se zde nachází i prostor pro nově příchozí. Zájemci o návštěvu mohou kontaktovat vedení klubu, nebo například organizátory jednotlivých akcí. Na Internetu je mimo jiné zveřejněn i seznam osob, na které se mohou nově příchozí obrátit a kteří je dovedou do klubu, provedou a seznámí s jeho pravidly.

Dojde-li k porušení pravidel, je namístě takové jednání pořadatelům nahlásit. Osoba, porušující pravidla, je na nevhodné jednání upozorněna. Pokud se však toto jednání i po upozornění opakuje, může být vykázána z akce, nebo natrvalo z prostor klubu. Případů, kdy je nutné zakázat osobě trvale vstup do prostor, je však velice málo a stávají se jen velmi zřídka.

II. Výzkumná část

5. CÍLE VÝZKUMU

Tématem tohoto výzkumu je proces coming outu u žen, které praktikují BDSM. Tím, co tyto ženy spojuje, je prostředí pražského BDSM klubu, který všechny navštěvují. Mým cílem bylo přiblížit jak tyto ženy zpětně hodnotí a popisují průběh svého coming outu, zda se domnívají, že se u nich možné náznaky sexuálních preferencí se zaměřením na BDSM objevovaly již v dětství, kdy si začaly uvědomovat své preference v oblasti sexuality, jaké pocity je přitom provázely, co všechno pro ně v tomto procesu bylo podstatné a konečně, zda se v rámci výzkumu vyjádří i ke své současné situaci.

6. VÝZKUMNÉ OTÁZKY

V souvislosti s výše popsaným cílem výzkumu jsem sestavila těchto pět výzkumných otázek, na které jsem hledala odpovědi ve výpovědích respondentek, účastnících se výzkumu:

1. Domnívají se respondentky, že se u nich sklony k BDSM praktikám objevovaly již v dětství?
2. Co považují respondentky za důležité podněty ve vztahu k počátkům vnitřního coming outu?
3. Jaké pocity doprovázely respondentky v počátcích vnitřního coming outu?
4. Jaké byly reakce okolí na vnější coming out respondentek?
5. Jak se respondentky vyjadřují o své současné situaci ve vztahu k BDSM komunitě a svému zaměření na BDSM aktivity?

7. METODOLOGICKÝ RÁMEC VÝZKUMU A METODY

7.1 Typ výzkumu

Pro tento výzkum jsem zvolila kvalitativní strategii. Nestanovovala jsem si předem žádné hypotézy, naopak jsem předpokládala, že po analyzování dat bude možné vyvodit možné závěry, případně si položit podnětné otázky, které by mohly být vhodným základem pro další výzkumy. Vytyčila jsem si spíše širě položené otázky, které by bylo možné flexibilně přizpůsobit sebraným datům a snažila jsem se zjistit, jak každá z účastnic výzkumu svůj coming out prožívala, případně zda se mezi jednotlivými účastnicemi dají najít nějaké podobnosti a společné prvky.

7.2 Získávání dat

Pro získání dat jsem zvolila formu dotazníku. Rozhodla jsem se právě pro tuto formu, neboť se domnívám, že téma, kterému se má práce věnuje, tedy problematika sexuality, je velice choulostivé a intimní; předpokládala jsem, že by mohlo být pro účastnice výzkumu problematické o něm hovořit. Proto jsem zvolila dotazníkové šetření, v rámci kterého by si účastnice výzkumu mohly své odpovědi v klidu promyslet. Sestavila jsem dva na sebe navazující dotazníky (viz. příloha 1 a příloha 2), které jsem respondentkám rozeslala e-mailem s pokyny, jak dotazníky vyplnit, seznámením s tématem výzkumu, informacemi o etice výzkumu a s nabídkou nahlédnutí do výsledné práce.

7.3 Analýza dat

Pro analyzování dat jsem se rozhodla použít metodu vytváření trsů, kterou popisuje v knize Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu Michal Miovský (2006). Prostřednictvím této metody seskupujeme a konceptualizujeme určité výroky do skupin. Přičemž by tyto skupiny měly vznikat „na základě vzájemného překryvu (podobnosti) mezi identifikovanými jednotkami. Tímto procesem vznikají obecnější, induktivně zformované kategorie, jejichž zařazení do dané skupiny (trsu) je asociováno s určitými opakujícími se znaky, určitým charakteristickým uspořádáním atd. Společným znakem takového trsu může být například tématický překryv, tj. když

vyhledáváme ve výročí osob všechny takové pasáže, které se týkají jednoho úzce ohraničeného tématu“ (Miovský, 2006, s. 221). Tato metoda analýzy je charakterizována určitou hierarchizací, kdy vytváříme obecnější jednotky ze základních jednotek. Základním principem je srovnávání a agregace dat.

7.4 Etika a etické aspekty výzkumu

V rámci výzkumu jsem se snažila pečlivě dbát na jeho etické aspekty a to zejména proto, že tématem výzkumu je osobní a pro mnohé velmi choulostivé téma. Veškeré informace k etice výzkumu jsem uvedla v předmluvě k dotazníku, který každá participantka obdržela (viz. příloha 1). Všechny účastnice výzkumu jsem seznámila s cílem výzkumu a tím, kdo jej provádí a pod jakou institucí. Informovala jsem o dobrovolnosti spolupráce. Každá participantka měla možnost kdykoliv bez udání důvodu z výzkumu odstoupit, případně požádat o smazání již zaslaných dat. Dále jsem informovala o anonymizaci dat, jejich uložení a faktu, že nebudou poskytnuta třetím osobám. S ohledem na téma výzkumu jsem se snažila o co nejlepší formulace otázek, neboť jsem si vědoma, že mohou být pokládány za velice osobní. V dotazníku jsem rovněž uvedla mou kontaktní e-mailovou adresu, na které mě mohly participantky kdykoliv kontaktovat, a nabídla jsem nahlédnutí do výsledné podoby této práce.

8. VÝZKUMNÝ SOUBOR

V této kapitole se věnuji výzkumnému souboru. Zabývám se jeho charakteristikou a způsobem výběru.

8.1 Výběr výzkumného souboru

Pro výběr výzkumného souboru jsem zvolila metodu prostého záměrného (účelového) výběru, kterou popisuje Miovský (2006). Jedná se o nejjednodušší variantu metody záměrného výběru. „Spočívá v tom, že bez uplatnění dalších specifických metod či strategií vybíráme mezi potenciálními účastníky výzkumu (tj. účastníky splňujícími určité kritérium nebo soubor kritérií) toho, který je pro účast ve výzkumu vhodný a současně s ní také souhlasí“ (Miovský, 2006, s. 135-136). Tento typ výběru je vhodný, pokud nepotřebujeme příliš velký vzorek a pokud jsou osoby, které chceme do základního souboru zařadit, snadno dostupné. Tento typ výběru jsem si vybrala proto, že znám množství žen, které do pražského BDSM klubu docházejí.

K zařazení do výzkumného souboru jsem si stanovila dvě podmínky:

- výzkumný soubor budou tvořit pouze ženy docházející do pražského BDSM klubu,
- tyto ženy docházejí do BDSM komunity minimálně dva roky.

Rozhodla jsem se osobně, či prostřednictvím e-mailu oslovit všechny ženy o kterých vím, že docházejí minimálně dva roky do pražského BDSM klubu a sběr dat jsem prováděla mezi 31. březnem a 29. květnem 2011. S účastí na výzkumu souhlasilo osmnáct žen. Všem osmnácti jsem rozeslala e-maily s informacemi o výzkumu a příloženými dotazníky k vyplnění. Zpět se mi vrátilo třináct vyplněných dotazníků, které jsem následně analyzovala.

8.2 Charakteristika výzkumného souboru

Výzkumný soubor je tvořen třinácti ženami ve věku od 24 do 63 let. Věkový průměr je 33,46 roku. Čtyři respondentky mají středoškolské vzdělání s maturitou, jedna respondentka má vyšší odborné vzdělání a osm respondentek má vysokoškolské vzdělání. Pouze jedna respondentka je vdaná a pouze tři respondentky z výzkumného vzorku mají dítě. Devět respondentek má v současné době osobu, se kterou praktikuje BDSM

V této části uvádím základní informace o každé respondentce, která se výzkumu účastnila. Veškerá data byla anonymizována a jména nahrazena náhodně vybranými písmeny.

8.2.1 Respondentka A

Respondentce A je 26 let a žije v Praze. Má ukončené bakalářské vzdělání a dále pokračuje ve studiu. Je křesťanka. Má jednu vlastní starší sestru a tři nevlastní sourozence – dvě sestry a bratra. Je svobodná, bezdětná a v současné době nemá stálou osobu, se kterou by BDSM praktikovala. Mimo komunitu se netají se svým zaměřením. Prvním člověkem mimo BDSM komunitu, kterému se po osmi měsících od vnitřního coming outu svěřila, byla matka. Do BDSM komunity dochází respondentka již dva roky a osm měsíců. Upřednostňuje S/M a B/D. Je switch. Za svou nejoblíbenější praktiku považuje spanking, avšak uvádí, že BDSM praktiky nejsou pro její uspokojení nezbytné.

Respondentka se domnívá, že se u ní sklony k BDSM projevovaly již před desátým rokem života a to v podobě fascinace modřinami, silně posunutým prahem bolesti, fantaziemi a stylem her. Své zaměření na BDSM si uvědomila mezi 21. a 22. rokem a doprovázela jej zvědavost. Prvním impulzem pro ni byly sexuální fantazie při masturbaci.

8.2.2 Respondentka B

Respondentce B je 48 let a žije v Praze. Má ukončení vysokoškolské vzdělání, je bez vyznání a má jednoho mladšího bratra. Je svobodná, má jedno dítě a v současné době nemá stálou osobu, se kterou by BDSM praktikovala. Mimo otce se se svým zaměřením svěřila celé rodině, přátelům, partnerovi i spolupracovníkům. Prvním člověkem mimo BDSM komunitu, kterému se svěřila dvacet let po vnitřním coming outu, byl partner. Do BDSM komunity dochází přes sedm let. Upřednostňuje B/D a D/S. Je dominantní. Za své nejoblíbenější praktiky považuje bondage a smyslové deprivace. Zároveň uvádí, že BDSM praktiky nejsou pro její uspokojení nezbytné.

Respondentka se nedomnívá, že se u ní sklony k BDSM projevovaly již před desátým rokem života. Své zaměření si uvědomila v šestnácti letech a pocity, které toto uvědomění doprovázely, byly nepříjemné. Jako možný impulz označila filmy a knihy, ve kterých se vyskytovalo svazování.

8.2.3 Respondentka C

Respondentce C je 31 let a žije v Praze. Má ukončené bakalářské vzdělání, je věřící, ale zatím se nerozhodla pro konkrétní náboženství. Má jednoho staršího bratra. Je svobodná, bezdětná a v současné době nemá stálou osobu, se kterou by BDSM praktikovala. Mimo otce a matku se se svým zaměřením netají. Prvním člověkem mimo BDSM komunitu, kterému se svěřila dva měsíce po vnitřním coming outu, byla kamarádka. Do BDSM komunity dochází již 12 let. Upřednostňuje D/S, je switch a uvádí, že praktiky BDSM jsou pro její uspokojení nezbytné. Za své nejoblíbenější

praktiky považuje dušení, bondage, elektro, hrátky částečně na veřejnosti, psychické ponižování a fyzické mučení.

Respondentka se domnívá, že se u ní sklony k BDSM projevovaly již před desátým rokem života. Za možné projevy označila mučení panenek, ubližování spolužákům a fantazie s prvky BDSM. Proces uvědomování začal ve třinácti letech a vyvrcholil v devatenácti letech. Jako první impulz, při kterém si respondentka uvědomila své možné zaměření na BDSM, bylo seznámení s prvním BDSM pozitivním partnerem. Toto uvědomování doprovázely pocity štěstí a úlevy.

8.2.4 Respondentka D

Respondentce D je 29 let a žije v Praze. Má ukončené střední všeobecné vzdělání s maturitou a vyznává starogermánskou tradici. Má čtyři vlastní sourozence (tři sestry a jeden bratr) a tři nevlastní (bratr a dvě sestry). Je svobodná, bezdětná a v současné době má stálou osobu, se kterou BDSM praktikuje. Se svým zaměřením se vůbec netají. Prvním člověkem mimo BDSM komunitu, kterému se svěřila po roce a deseti měsících od vnitřního coming outu, byl partner. Do BDSM komunity dochází již třináct let a jeden měsíc. Upřednostňuje D/S a je dominantní. Za své nejoblíbenější praktiky pokládá bondage, spanking, needle & blood play a elektro. Praktiky BDSM nejsou pro její uspokojení nezbytné.

Respondentka se domnívá, že se u ní sklony k BDSM projevovaly již před desátým rokem života a to konkrétně prostřednictvím dětských her a sadistických prvků v nich obsažených. Proces uvědomování u ní začal v 7 – 8 letech a vyvrcholil ve čtrnácti letech. Jako první impulz označila praktickou sexuální zkušenost s blízkým kamarádem. Proces uvědomování doprovázely rozporuplné pocity: uspokojení, nervozita, panika, hledání začlenění do života, smíření, soulad.

8.2.5 Respondentka E

Respondentce E je 24 let a žije v Praze. Má ukončené středoškolské vzdělání s maturitou, v současné době studuje. Oslovuje ji spiritualita mimo církve. Má dva mladší vlastní bratry, je svobodná, bezdětná a v současné době nemá stálou osobu, se kterou by BDSM provozovala. O jejím zaměření ví mimo BDSM komunitu pouze partner. Svému partnerovi se s BDSM orientací svěřila zhruba osm měsíců po vnitřním coming outu. Do BDSM komunity dochází přes dva roky. Upřednostňuje S/M a je submisivní. Za své nejoblíbenější praktiky pokládá spanking a play piercing. Praktiky BDSM nejsou pro její uspokojení nezbytné.

Respondentka se domnívá, že se u ní sklony k BDSM projevovaly již před desátým rokem života. Dále je však nespecifikuje. Proces uvědomování u ní začal v pubertě a vyvrcholil v jeden

a dvaceti letech. Za první impulzy pokládá vzrušující pocity při hledání informací o BDSM praktikách a BDSM pozitivně založený partner. Proces uvědomování doprovázel úžas, ale zároveň také obavy a nejistota.

8.2.6 Respondentka F

Respondentce F je 23 let a žije v Praze. Má ukončené středoškolské vzdělání s maturitou a je ateistka. Má jednu vlastní starší sestru. Je svobodná, bezdětná a v současné době má partnera, se kterým BDSM praktikuje. Se svým zaměřením se netají. První osobou mimo komunitu, které se šest měsíců po vnitřním coming outu svěřila, byla kamarádka. Do BDSM komunity dochází již šestým rokem, upřednostňuje S/M, je switch a její nejoblíbenější praktikou je spanking. Praktiky BDSM nejsou pro její uspokojení nezbytné.

Respondentka se domnívá, že se u ní sklony k BDSM projevovaly již před desátým rokem života. Již v té době se u ní objevovaly představy o výprascích a zaujetí pro křesťanské mučedníky. Proces uvědomování u ní začal ve čtrnácti letech a vyvrcholil v sedmnácti letech. Doprovázela ho zvědavost, ale také obavy o vlastní normálnost. Jako prvotní impulz, který ji přiměl uvažovat nad svým zaměřením, uvádí zaujetí pro BDSM zaměřené povídky.

8.2.7 Respondentka G

Respondentce G je 42 let a žije v Praze. Má ukončené bakalářské vzdělání a je ateistka. Má dvě vlastní mladší sestry a staršího bratra. Je svobodná, má jedno dítě a v současné době má také osobu, se kterou BDSM provozuje. Se svým zaměřením se svěřila matce, přátelům, partnerovi a spolupracovníkům. První osobou mimo BDSM komunitu, které se svěřila přibližně pět let po vnitřním coming outu, byla kamarádka. Do BDSM komunity dochází přibližně devět let, upřednostňuje D/S a je submisivní. Jejimi nejoblíbenějšími praktikami jsou spanking a jehly. Praktiky BDSM nejsou pro její uspokojení nezbytné.

Respondentka se nedomnívá, že by se u ní sklony k BDSM objevovaly již před desátým rokem života. Proces uvědomování u ní začal v 11 – 12 letech a vyvrcholil v 17 letech. V počátcích jej doprovázely pocity odmítání sebe sama a strach z prozrazení. Za první impuls považuje setkání se Nepraktovými vtipy s výpraskovou tematikou.

8.2.8 Respondentka H

Respondentce H je 63 let a žije v České Lípě. Má ukončené vysokoškolské vzdělání a je ateistka. Má jednu vlastní mladší sestru. Je svobodná, má tři děti a v současné době má partnera, se kterým praktikuje BDSM. Mimo BDSM komunitu se se svým zaměřením svěřila přátelům a synovi. Prvním člověkem mimo komunitu, kterému se měsíc po vnitřním coming outu svěřila, byl kamarád nebo kamarádka. Do BDSM komunity dochází již 8 let a 4 měsíce, upřednostňuje S/M a je submisivní. Jejimi nejoblíbenějšími praktikami jsou spanking a breath play. Praktiky BDSM však pro její uspokojení nejsou nezbytné.

Respondentka se domnívá, že se u ní sklony k BDSM objevovaly již před desátým rokem života. Odůvodňuje to vzrušením při jakémkoliv zákroku u lékaře, například při injekcích. Proces uvědomování u ní začal ve dva a čtyřiceti letech a vyvrcholil v pět a padesáti letech. Byl doprovázen pocitem studu a zároveň zvědavostí a touhou vrhnout se do nových zážitků. Za první impuls, po kterém začala nad svým zaměřením uvažovat, pokládá orgasmus s kuličky na bradavkách. Pro ujasnění svého zaměření pro ni bylo podstatné čtení časopisu Pervers, díky kterému dokázala své zaměření pojmenovat.

8.2.9 Respondentka I

Respondentce I je 37 let a žije v Praze. Má vyšší odborné vzdělání a je neorganizovanou křesťankou. Má jednoho vlastního mladšího bratra, je vdaná, bezdětná a v současné době má osobu, se kterou BDSM praktikuje. Mimo komunitu se se svým zaměřením svěřila svému okolí mimo matky a prvním člověkem, kterému se svěřila necelý rok po vnitřním coming outu, byla kamarádka. Do BDSM komunity dochází deset let a tři měsíce. Upřednostňuje D/S a je submisivní. Jejimi nejoblíbenějšími praktikami jsou feminizace a dušení.

Respondentka se nedomnívá, že by se u ní sklony k BDSM objevovaly již před desátým rokem života. Proces uvědomování u ní začal ve dvaceti letech a vyvrcholil v pět a dvaceti letech. Respondentka jej nijak neřešila. Přijala své zaměření na BDSM praktiky jako fakt. Nevzpomíná si ani na žádný konkrétní podnět, který by byl pro ni prvním impulsem.

8.2.10 Respondentka J

Respondentce J je 33 let a žije v Praze. Má ukončené bakalářské vzdělání a je ateistka. Má jednu mladší vlastní sestru. Je svobodná, bezdětná a v současné době má osobu, se kterou provozuje BDSM. Mimo BDSM komunitu se se svým zaměřením před nikým netají, mimo kolegy z práce. Prvním člověkem, kterému se šest měsíců po vnitřním coming outu svěřila, byl partner. Do BDSM

komunity dochází deset let a šest měsíců, upřednostňuje S/M a je submisivní. Jejími nejoblíbenějšími praktikami jsou bičování, výprasky, latexové fetiše a play piercing. Zároveň uvádí, že praktiky BDSM jsou u ní pro dosažení orgasmu nezbytné.

Respondentka se domnívá, že se u ní sklony k BDSM objevovaly již před desátým rokem života a to prostřednictvím dětských her, ve kterých se objevoval únos a mučení. Proces uvědomování začal ve dvanácti letech a vyvrcholil v osmnácti letech. Respondentka své potřeby v sexu nevnímala jako divné a domnívala se, že se jedná o běžné fantasie dvanáctiletých dívek. Za první impuls považuje snahu vyprovokovat partnera k milostné rvačce a také přečtení časopisu *Markýz* zhruba v osmnácti letech.

8.2.11 Respondentka K

Respondentce K je 24 let a žije v Praze. Má ukončené středoškolské vzdělání s maturitou a dále studuje. Je ateistka. Má jednoho vlastního mladšího bratra. Je svobodná, bezdětná a v současné době má osobu, se kterou BDSM praktikuje. Mimo BDSM komunitu se se svým zaměřením svěřila sourozencům, matce, přátelům a partnerovi. Prvním člověkem, kterému se přibližně po roce po vnitřním coming outu svěřila, byl kamarád nebo kamarádka. Do BDSM komunity dochází tři roky a jedenáct měsíců, upřednostňuje S/M a je submisivní. Její nejoblíbenější praktikou je spanking. Zároveň uvádí, že praktiky BDSM jsou pro její uspokojení nezbytné.

Respondentka se domnívá, že se u ní sklony k BDSM projevovaly už v dětství, před desátým rokem života, prostřednictvím dětských her a podivných fantasií. Proces uvědomování začal mezi čtrnáctým a patnáctým rokem a vrcholil v šestnácti letech. Doprovázely jej rozporuplné pocity jako výjimečnost, divnost, úlek, samota. Za první impuls, který ji vedl k uvažování nad BDSM orientací, pokládá informace z internetu.

8.2.12 Respondentka L

Respondentce L je 25 let a žije v Praze. Má ukončené bakalářské vzdělání a vyznává buddhismus. Nemá žádné sourozence, je svobodná, bezdětná a v současné době má osobu, se kterou BDSM praktikuje. Mimo BDSM komunitu se se svou orientací svěřila matce, přátelům a partnerovi. Prvním člověkem, kterému se svěřila přibližně čtyři měsíce po vnitřním coming outu, byl partner. Do BDSM komunity dochází čtyři roky a jeden měsíc, upřednostňuje D/S a je submisivní. Jejími nejoblíbenějšími praktikami jsou spanking, ES/ET, bondage, vosk a roleplay. Praktiky BDSM nejsou pro její uspokojení nezbytné.

Respondentka se nedomnívá, že by se u ní projevovaly sklony k BDSM již před desátým.

Proces uvědomování, který doprovázely obavy, začal ve dvanácti letech a vrcholil ve čtrnácti letech. Za první impuls považuje respondentka informace na internetu.

8.2.13 Respondentka M

Respondentce M je 30 let a žije v Praze. Má ukončené bakalářské vzdělání a je římsko-katolického vyznání. Má jednu vlastní mladší sestru, je svobodná, bezdětná a v současné době má osobu, se kterou BDSM praktikuje. Mimo BDSM komunitu se se svou orientací svěřila přátelům a kolegům z práce. Prvním člověkem, kterému se čtyři roky po vnitřním coming outu svěřila, byl kamarád nebo kamarádka. Do BDSM komunity dochází devět let a osm měsíců, upřednostňuje D/S a je submisivní. Jejimi oblíbenými praktikami jsou klinik a bondage. Praktiky BDSM jsou pro její uspokojení nezbytné.

Respondentka se domnívá, že se u ní sklony k BDSM objevovaly již před desátým rokem života a to v podobě dětských her. Při hře na doktory chtěla být vždy pacientkou a bavilo ji být svázaná. Proces uvědomování, který doprovázelo zděšení, zvědavost, nadšení a nakonec přijetí, začal probíhat ve dvaceti letech a vyvrcholil o rok později. Za první impuls respondentka považuje povídání se stejně zaměřenými lidmi.

8.3 Přehledové tabulky

V následujících tabulkách uvádím základní údaje o jednotlivých respondentkách. Každá respondentka je označena pouze písmenem jako ve výše uvedených medailoncích.

Tabulka 1: Charakteristika výzkumného vzorku I

	Věk	Vzdělání	Bydliště	Rodin. stav	Počet dětí	Vyznání
A	26	VŠ	Praha	Svobodná	0	Křesťanka
B	48	VŠ	Praha	Svobodná	1	Bez vyznání
C	31	VŠ	Praha	Svobodná	0	Není rozhodnuta
D	29	SŠ s mat.	Praha	Svobodná	0	Pohan – starogermánská tradice
E	24	SŠ s mat.	Praha	Svobodná	0	Spiritualita mimo církev
F	23	SŠ s mat.	Praha	Svobodná	0	Ateistka
G	42	VŠ	Praha	Svobodná	1	Bez vyznání
H	63	VŠ	Česká Lípa	Svobodná	3	Bez vyznání
I	37	Vyšší odborné	Praha	Vdaná	0	Neorganizo-vaná křesťanka
J	33	VŠ	Praha	Svobodná	0	Bez vyznání
K	24	SŠ s mat.	Praha	Svobodná	0	Bez vyznání
L	25	VŠ	Praha	Svobodná	0	Buddhistka
M	30	VŠ	Praha	Svobodná	0	Římsko-katolické vyznání

V tabulkách č. 2-4 uvádím údaje, týkající se vztahu respondentek k BDSM komunitě, provozovaných praktik, preferovaných praktik a možných náznaků BDSM preferencí v dětství.

Tabulka 2: Charakteristika výzkumného vzorku II

	V současnosti má osobu, se kterou BDSM praktikuje	Docházení do BDSM komunity	Upřednostňovaná oblast	Pozice	Nezbytnost praktik
A	ne	2 roky a 8 měsíců	S/M, B/D	Switch	Ne
B	ne	7 let a několik měsíců	B/D, D/S	Dom.	Ne
C	ne	12 let	D/S	Switch	Ano
D	ano	13 let a 1 měsíc	D/S	Dom.	Ne
E	ne	2 roky a pár měsíců	S/M	Sub.	Ne
F	ano	6 let	S/M	Swich	Ne
G	ano	9 let	D/S	Sub.	Ne
H	ano	8 let a 4 měsíce	S/M	Sub.	Ne
I	ano	10 let a 3 měsíce	D/S	Sub.	Ne
J	ano	10 let a 6 měsíců	S/M	Sub.	Ano
K	ano	3 roky a 11 měsíců	S/M	Sub.	Ano
L	ano	4 roky a 1 měsíc	D/S	Sub.	Ne
M	ano	9 let a 8 měsíců	D/S	Sub.	Ano

**Tabulka 3: Náznaky BDSM již v dětství;
časové zařazení počátku coming outu a konečného uvědomění**

	Domnívá se respondentka, že se u ní vyskytly náznaky budoucí BDSM orientace již před desátým rokem?	V kolika letech začalo uvědomování BDSM preferencí?	V kolika letech došlo k uvědomění orientace na BDSM praktiky?
A	Ano	21-22	21-22
B	Ne	16	16
C	Ano	13	19
D	Ano	7-8	14
E	Ano	V pubertě	21
F	Ano	14	17
G	Ne	11-12	17
H	Ano	42	55
I	Ne	20	25
J	Ano	12	18
K	Ano	14-15	16
L	Ne	12	14
M	Ano	20	21

Tabulka 4: Provozované praktiky - četnost praktik mezi členy výzkumného souboru

Provozovaná praktika	Počet praktikujících
Spanking	12
Bondage	11
Elektrostimulace	9
Role play, pony play	8
Vosk	6
Jehly	4
Kolíčky a svorky	4
Breath play	4
Klinik	3
Play piercing	3
Hrátky ve fetish oblečení	3
Psychologické hry	2
Pissing	2
Klystýr	2
Smyslové deprivace	1
Lechtání	1
Wartenberské kolečko	1
Bití	1
Kousání	1
Provozování BDSM aktivit částečně na veřejnosti	1
Mučení vodou	1
Podtlak	1
Výprask bičem	1
Tortura bradavek	1
Blood fetish	1
Sex&submission	1
Závaží na piercing	1
Feminizace	1

Jedna respondentka ve své odpovědi uvedla následující: „Kratší seznam je těch, jenž neprovozují – žádné exkrementační a vylučkové praktiky, praktiky s trvalými následky vyjma

drobných jizev při řídkém užití blood play či následků spankingu. Minimální roleplay. Jinak v závislosti na protějšku asi vše...“

Tabulka 5: Oblíbenost praktik

Jedná se o praktiky, které respondentky v dotazníku jmenovaly jako nejoblíbenější. Každá respondentka mohla vyjmenovat libovolný počet praktik.

Provozovaná praktika	Počet praktikujících
Spanking	9
Bondage	5
Elektrostimulace	3
Play piercing	3
Breath play	3
Hrátky ve fetiš oblečení	2
Smyslové deprivace	1
Hrátky částečně na veřejnosti	1
Psychické ponižování	1
Fyzické mučení	1
Jehly a blood play	1
Feminizace	1
Caning	1
Vosk	1
Role play	1
Klinik	1

9. ANALÝZA DAT

Tato kapitola obsahuje analýzu dat. Ta byla provedena na základě výzkumných otázek, popsaných v předcházející kapitole.

9.1. 1. výzkumná otázka – Vědomí sklonů k BDSM praktikám v dětství

V rámci této otázky mne zajímalo, zda se respondentky domnívají, že se u nich sklony k jejich současnému zaměření na BDSM praktiky projevovaly již před desátým rokem života. Pokud tomu tak bylo, zajímaly mě konkrétní projevy. Devět respondentek uvedlo, že se domnívá, že se u nich jisté náznaky objevovaly (viz. tabulka 3). Na základě výpovědí jsem vytvořila tři kategorie, z nichž každá zastupuje určitý způsob těchto projevů:

1. Dětské hry
2. Fantazie
3. Neobvyklé zaujetí a pocity vůči běžným objektům

Šest respondentek uvedlo, že se možné sklony k jejich zaměření na BDSM aktivity projevovaly v dětských hrách. Tento projev jsem vyhodnotila jako nejčastěji zmiňovaný. Mezi respondentkami se objevovalo mučení panenek, hry na únos, mučení, indiány, doktory, které obvykle obsahovaly prvky znehybnění (např. přivázání k indiánskému mučicímu kůlu), či studu a bolesti (např. hry na pacienta a doktora).

„Mučila jsem panenky...“

„Vzpomínám si na projevy sadismu ukryté ve hře, ovládání jiných osob vůlí, pozitivní vztah k bondage... (např. osmileté děvče přesvědčí skupinku jedenáctiletých chlapců na sídlišti, že si budou hrát na indiány a ona je bude mučit)“

„Nejsem si vědoma erotických fantasií v tomto věku, nicméně v dětských hrách mne bavily převážně hry na únos a mučení.“

„Při hře na doktory jsem chtěla být vždy pacientka, Bavilo mě být svázaná.“

Čtyři respondentky nacházejí možné projevy svého zaměření ve fantasiích, které měly již před desátým rokem. Pouze dvě je blíže specifikovaly. Tyto fantazie pokládaly oproti fantasiím dětí ve stejném věku za neobvyklé. Konkrétně se jednalo o představy zahrnující formy působení či přijímání bolesti, ponižování, či omezování, které v respondentkách vyvolávaly příjemné pocity.

„Představy v mládí o výprascích.“

„... dělalo mi radost ubližovat spolužákům a celkově jsem měla bdsm představy.“

Tři respondentky uvedly jako možný ukazatel sexuálních preferencí neobvyklé zaujetí pro běžné věci, jakými jsou například fascinace modřinami, neobvyklý zájem o křesťanské mučedníky, kladné pocity a vzrušení při lékařských zákrocích, nebo silně posunutý práh bolesti.

„Fascinace modřinami, silně posunutý práh bolesti (odborně změřeno při nějakém jiném výzkumu)...“

„... zaujetí pro křesťanské mučedníky.“

„Vzrušení při jakémkoliv zákroku u lékaře (např. Injekce).“

9.2 2. výzkumná otázka – Důležité podněty v počátcích vnitřního coming outu

V době, kdy si respondentky začaly uvědomovat své sexuální preference, byly pro ně právě v souvislosti s tímto ujasňováním podstatné určité podněty, které je ovlivnily, nasměrovaly, pomáhaly respondentkám ujasnit si, co se jim líbí. V této otázce jsem se soustředila na to, jaké stimuly, zážitky a osoby považují respondentky v procesu jejich vnitřního coming outu za významné. Po vyhodnocení všech dotazníků jsem na základě výpovědí respondentek vytvořila následující kategorie:

1. Filmy a literatura, která není primárně zaměřená na BDSM
2. Internet a média – chat, fóra, tématicky zaměřené texty
3. Vzpomínky z dětství a dětské hry
4. Vlastní fantazie
5. První sexuální zážitky
6. Kontakt s lidmi zaměřenými na BDSM

Na základě prostudování všech výpovědí se dá říci, že nejčastějším podnětem pro to, aby participantky začaly uvažovat nad svým BDSM zaměřením, jsou filmy a literatura bez primárního zaměření na BDSM. Zřejmě díky své dostupnosti a nenápadnosti. Za důležitý podnět je označilo osm respondentek. Mezi filmy nejčastěji převládaly tzv. „indiánky“, tedy filmy o indiánech, ve kterých se objevovaly například scény se zajatci přivázanými k mučednickému kůlu. Dalšími, velice časnými filmy, které měly v rámci vnitřního coming outu význam, byly snímky ze série o Angelice, zejména závěrečný díl Angelika a sultán, který obsahuje takové prvky, jako je obchod

s otroky a scéna s veřejným bičováním hlavní hrdinky. Co se týče knih, často se zde objevoval motiv publikací o dějinách a fungování inkvizice, přesněji řečeno o vyslyšacích praktikách a trestech. V menší míře se také jednalo o literaturu žánru fantasy.

„Od malička jsem měla ráda filmy o indiánech, kde jsem vždycky byla zklamaná, že se tam sice lidi přivazují ke kůlu, ale nikdo je fakticky nemučí. Později při sledování filmů „pro dospělé“ (čili normální filmy tenkrát vysílané po 22 hodině se sem tam nějakou erotickou tematikou) jsem záviděla přepadeným dívkám v parku, znásilňovaným a vždycky jsem si vzrušeně představovala jaké to asi je být znásilněná. Milovala jsem film smyslná orchidej, který jsem viděla jako mladší puberťačka a moc se mi líbilo manipulování hlavního hrdiny s hlavní hrdinkou, kterou dokonale ovládal.“

„Když jsem byla trochu starší a bylo mi dovoleno dívat se na Vinetua, hltala jsem scénu kdy je jeden muž bičován přivázan ke dvěma kůlům. Vlastně si nepamatuji nic jiného...“

„V období kolem nástupu puberty jsem si začala uvědomovat, že mne vzrušují ve filmech či knihách pasáže, které popisovaly tělesné tresty, že se k těm pasážím vracím a že jejich čtení mi způsobuje velmi příjemné pocity.“

„Vždy ma bavili poviedky a príbehy o ženách, v ktorých sa fyzická bolesť spájala s určitým druhom péče a gentlemanstva“

„Někde jsem si přečetla, jak inkvizice vyslyšala čarodějnice ve středověku a to na mne strašně moc zapůsobilo. Představovala jsem si sama sebe, jak sedím na koze, na nohou závaží, hrana se mi zařezává do rozkroku a po zádech mě bičují, jak mě inkvizitoři znásilňují, jak mi vrážejí jehlu do mateřského znamínka a útroby se mi svíraly vzrušením... Kupovala jsem si časopis Pervers, protože tam vycházel zajímavý detektivní příběh o vraždě v SM salónu, a konečně jsem si přečetla nějaké informace o BDSM a pochopila, že s tou svojí pečlivě skrývanou úchylnou nejsem sama, že to není žádné zlo, že jsem zkrátka MASOCHISTKA.“

„Jednym zo zakladnych stimulov bolo citanie knihy Marie Juric Zagorka Gricska carodejnica o utrpnom prave na carodejniciach... Pripadne dalsie uryvky na ktore si uz nespomeniem a samozrejme slavná scéna z Angeliky... Kde som mala cca 21 vychadzali erotické poviedky v malom brozovanom vydani, nepametam si uz na nazov ale jedna z nich bola o unesenej zene a jej vychove za sexualnu otrokynu na hrade v Stredozemi.“

Dalším důležitým podnětem byl pro sedm respondentek Internet a informace, které přes něj bylo možné získat. Význam Internetu spočíval především ve vyhledávání fotografií a videí s BDSM tematikou. Dále se jednalo o texty – o povídky i odbornou teorii věnovanou praktikování BDSM. V neposlední řadě fungoval Internet jako zprostředkovatel komunikace podobně zaměřených lidí,

prostřednictvím chatu a diskusních fór.

„Na internetu jsem našla několik chatovacích místností a zpočátku i měnila internetové kavárny, abych nebyla vystopovatelná“

„Proces vnitřního smíření byl možný přes důkladnou analýzu možností, potřeb a variací řešení. Celý proces vnitřního smíření trval cca 2 roky zkoumání sebe samé a informací v dané době na internetu ještě velmi málo dostupných a převážně neexistujících v ČJ.“

„Zlomovým bol vek cca. 21 rokov, keď som sa prostr. internetu zoznámila s výrazne starším mužom s bohatými SM skúsenosťami...“

„díky přístupu k internetu jsem si začala uvědomovat, že jsem nějak jiná.“

„Zpětně jsem si uvědomila, že mě kdysi (asi tak ve 14) hrozně fascinoval jeden článek v Blesk Magazínu TV. – reportáž ze studia od madam dominy Gwenn. Ten článek jsem si musela číst stále do kola, tak moc mě fascinoval, především popis mučírny.“

„Pak přišly první sexuální zážitky, první petting, a s nově zavedeným internetem také porno – kolem 14 a 15 roku jsem vyhledávala hentai – kreslené japonské porno.“

Dvě respondentky kladly důraz na vzpomínky na zážitky z dětství.

„Začalo to asi mým prvním BDSM zážitkem, který jsem si prožila už ve školce. Jeden kluk se se mnou zavřel na záchodkách a tam mě držel pěkně zpacifikovanou, ruce za zády, tak že jsem se nedokázala uvolnit a přes pusu mi držel ruku, abych nemohla rvát. Nejdřív jsem byla zmatená co se děje, poté, když jsem pochopila, že se z jeho sevření nevykrotím jsem si to začala užívat a už tenkrát mi hlavou lítali představy co by se mnou asi mohl dělat?... eště bych možná mohla uvést, že k tomu jaká jsem pravděpodobně přispěly i mé zážitky z prvního stupně základní školy, kde jsem byla dost šikanovaná. ... V podstatě šlo o to, že když chtěli s nějakou holčkou chodit, tak ji šikanovali a mlátili tak dlouho, dokud nesouhlasila (bití bylo našťastí jen symbolické, ale šikana o to hnusnější) ... Poté jsem ovšem začala mít podobné chutě já a začala jsem se s klukama ve třídě prát a ubližovat jim.“

„Moje první sexuální vzpomínka je stará 54 let. ... V jedné boudě na náradí jsme si já, moje stejně stará kamarádka a o rok starší chlapeček hráli na doktora. My holčičky jsme si sundaly kalhotky, lehly si, roztáhly nožičky a „pan doktor“ nám prohlížel pipinky a dával nám injekce - píchal nás do nich klacikem. Dosud si pamatuji na ten záchvěv rozkoše, když jsem dostávala „injekci“. A na zděšení maminky, když jsem jí to bezelstně vyprávěla... Další vzpomínka je z osmé třídy. ... Nějak jsem se opozdila ve třídě a bylo tam se mnou několik kluků. Zatlačili mě do kouta, svlékli tričko, drželi mě za roztažené ruce a hodně klučičích rukou se dotýkalo mých pučících prsíček. Mačkali, píchali, hladili. Zoufale jsem se bránila, ale proti té přesile jsem nezmohla nic.“

Byl to fantastický zážitek, který si i dnes živě vybavuji. Tu bezmocnost a to vzrušení, které mi přinášela.“

Dvě respondentky uvedly jako možný důležitý stimul vlastní fantazie, v nichž se objevovaly prvky mučení, únosů, přepadení. Tyto fantazie bych ovšem nechápala jako primární zdroj, neboť respondentky uvádějí, že se formovaly například na základě sledování určitých filmů nebo na základě četby.

„Stačí když se podívám zpět do mých pěti let a vzpomenu si jak jsem si představovala že si hrdině nechám dát výprask který měl dostat někdo jiný.“

„Nejčastější fantazie byl únos při přepadení, kde jsem se poté stala sexuální hračkou vedoucího únosců. Také častou fantasií byly variace na Angeliku prodávanou na trhu otroků.“

Jako jeden z možných stimulů označila jedna respondentka svůj první sexuální styk.

„... já přišla o panenství dosti bolestivě, měl velký penis, ale strašně se mi to líbilo.“

Dvě participantky zmínily důležitost navázání kontaktu s dalšími lidmi zaměřenými na BDSM.

„Dalším krokem byly fotografie z akcí, videa, seznámení s některými lidmi z komunity, které považuji za přátele. ... Důležitá byla role osobního přístupu několika lidí z komunitního chatu na lide.cz.“

„Svoju rolu zrejme zohralo i prostredie „alternatívnej goth-metalovej mládeže“ :), v ktorom sme sa spolu často pohybovali. Mnoho ľudí v ňom malo skúsenosti so sebapoškodzovaním a vyskytovali sa tam i prvky BDSM – oboje sa stretávalo skôr s porozumením než s odsúdením, až s miernym obdivom. V našom vzťahu sa SM prvky vyskytovali len vo veľmi miernej a v hravej podobe.“

9.3 3. výzkumná otázka – Pocity doprovázející počátky coming outu

V rámci této výzkumné otázky jsem se zabývala tím, jaké pocity doprovázely coming out u jednotlivých respondentek. Zjistila jsem, že byly značně individuální. Na základě sebraných dat jsem vytvořila čtyři kategorie:

1. Pozitivní pocity
2. Negativní pocity
3. Neutrální pocity
4. Smíšené pocity

Pouze jedna respondentka uvedla převahu čistě pozitivních pocitů, mezi nimiž dominovala zejména úleva, plynoucí ze schopnosti pojmenovat své zaměření, a štěstí, plynoucí z nalezení podobně zaměřeného partnera.

„Vcelku to byla hlavně úleva, že jsem si nepřipadala divná, že mě normální sex neuspokojuje. Pak jsem se cítila šťastná, že jsem našla někoho stejně zaměřeného.“

Čtyři respondentky přiřazovaly k počátkům uvědomování svých sexuálních preferencí negativní pocity. Jednalo se o pocity odlišnosti a strach z odlišnosti, šok z uvědomování si vlastních preferencí, strach z touhy nechat si ubližovat či touhy sám ubližovat někomu jinému, samota, obavy.

„Mé přesvědčení o odlišnosti od ostatních bylo globálnější a nedokážu ani časově a ani tematicky odlišit pocity. Co z nich všech ovšem trčí je, že byly velmi nepříjemné. A že by se mohlo někomu líbit být spoutaný mne nenapadlo ani jako zbožná přání.“

„šok, odmítnutí sebe sama, strach z prozrazení... Byla jsem zmatená, protože jsem si sama sebe představovala někdy v roli trestajícího a jindy v roli opačné. A neuměla si to srovnat s tím, že jsem byla vždy vychovávána s vědomím, že ubližovat někomu je špatné a nechat si od někoho ubližovat je pro změnu hloupé... Přišlo období odmítání sebe sama, snaha si zakázat být jen myšlenku na cokoli, co by souviselo s BDSM.“

„výjimečnost, divnost, úlek, samota... Ruku v ruce s rozvíjejícím se tělem a sexualitou však šli také problémy sebedůvěry – trpěla jsem silnou nejistotou, měla jsem pocit, že jsem tlustá. Vždy jsem byla oplácanější dítě, ale jak už to bývá vyrostla jsem a začala se žensky tvarovat, a prostě velká zadnice se ještě nafoukla a pocit ošklivosti byl na světě. Někdy kolem 15ti mě začala pronásledovat porucha příjmu potravy – bulimie. Možná teď někdo nepochopí, proč tohle píšu, ale domnívám se že chápání mé sexuality úzce s prožitkem těla souvisí, je otázkou jestli se tato porucha nějak v sexualitě odrazila.“

„Obava.“

Tři respondentky prodělaly svůj coming out takřka bez emocí. Samy nepovažují coming out za nějaký proces uvědomování sexuální orientace a sexuálních preferencí. Své preference přijaly jako něco přirozeného, bez obav a také bez přemíry radostných pocitů.

„Nijak som to neriesila, prijala som to jako fakt.“

„Nepřišlo mi nijak divné to, co při sexu chci, jen jsem „nechácala“, proč na mé impulsy muž nereaguje ... O prvních erotických fantasiích ve věku okolo 12 let jsem si myslela, že to jsou běžné fantasie každé dívky.“

„Zvědavost... Pro mě bylo přirozené nikomu nelhat a na nic si nehrát, neskrývat se.“

Pět respondentek zažívalo smíšené pocity. Mezi kladnými se objevovala radost a úžas nad tím, že je možné i ve skutečnosti realizovat své fantazie, zvědavost, nadšení, touha zkoušet něco nového. Mezi zápornými pocity se objevovaly obavy, jak půjde tyto představy přenesené do reálného života skloubit s jeho dalšími oblastmi, obavy ze závislosti na BDSM aktivitách, či z toho, zda člověk dokáže odhadnout své vlastní hranice při provozování aktivit BDSM. Dále se objevovaly obavy o vlastní normálnost, či zděšení.

„Vzhľadom k tomu, že už v skoršom veku ma priťahovali pohádky a neskôr príbehy o vzťahoch, ktoré by som dnes označila ako sadomasochistické, tak primárne asi úžas nad tým, že je tieto príbehy možné prežiť aj v reálnom živote. Postupne s novým partnerom, ktorý nebol BDSM +, i obavy, ako to pôjde dokopy sklbiť a ujasňovanie si toho, nakoľko sú BDSM aktivity potrebné či nutné pre dlhodobú spokojnosť vo vzťahu a vôbec v živote. V počiatku pri preskúvaní intenzívnejších aktivít obavy, či to všetko ustojím a nestanem sa na nich závislá, či dokážem rozpoznať svoje skutočné hranice a časom i neistota, či vôbec nejake (rozumné) mám.“

„Zvědavost, překvapení obavy o vlastní normálnost.“

„Uspokojení, znervoznění, panika, rozbory, ujasňování, hledání začlenění do života, zmíření, soulad... Nejsložitější bylo vnitřně přijmout, že mne přitahuje a chci činit zdánlivě odsouzeníhodné činnosti“

„Zděšení, zvědavost, nadšení, přijmutí reality, provokace.“

„Stud, touha vrhnout se po hlavě do nových zážitků, zvědavost... Představovala jsem si sama sebe, jak sedím na koze, na nohou závaží, hrana se mi zařezává do rozkroku a po zádech mě bičují, jak mě inkvizitoři znásilňují, jak mi vrážejí jehlu do mateřského znamínka a útroby se mi svíraly vzrušením. To už jsem začínala tušit, že jsem nějaká „divná“. Ale myslela jsem, že s těmi pocity musím bojovat, zahánět je, hluboko ukrývat.“

9.4 4. výzkumná otázka – Vnější coming out

V rámci této otázky mne zajímalo, jak okolí respondentek přijalo jejich vnější coming out. Po zpracování výpovědí jsem vytvořila tři skupiny lidí, před kterými respondentky coming out uskutečnily a dále jsem se zabývala, jaké reakce se v jednotlivých skupinách objevovaly.

1. Rodina
2. Partner
3. Přátelé

Reakce nejbližších osob, rodinných příslušníků, ke kterým se vyjádřilo pět respondentek, byly rozporuplné – kladné i záporné. Obecně se dá říci, že více bezproblémově přijímali coming out sourozenci než rodiče. Celkově se objevovaly reakce od odmítání a nesouhlasu, přes tolerování, po kladné přijetí a podporování respondentek.

„U rodičů to bylo složitější. V případě matky, se kterou mám nejužší vztah jsem postupně začala vyprávět kam jezdím a co děláme. Velice pomalu a postupně jsem přiznávala více a více, vždy tak, aby měla čas se s danou informací srovnat. Vždy jsem se snažila o to, aby měla přístup k informacím a zdůrazňovala konsensualitu prováděného.“

„V rodině o tom zprvu věděla pouze sestra, neboť žila se mnou ve společném bytě, ale v době, kdy měla psychické problémy, mluvila o mne před celým příbuzenstvem ve stylu „oni po sobě lejou horký vosk“. Ale nikoho to nezajímalo, nekomentovali to. Při studiu knihovnictví jsem psala studijně rozborovou práci na téma deviance versus delikvence a dávala si jí vytisknout u matky v práci, která si jí přečetla a poté mi řekla, že už o mne nemá strach.“

„Rodiče vědí, co jsem zač, ale pro zachování dekora tuto mou činnost neprobíráme a já se je snažím neprovokovat.“

„Rodina matky mne odhalila online na chatu pod tou dobou už mou jedinou přezdívkou, kdy jsem cca hodinu diskutovala s neznámým nováčkem v místnost mičírna z nějž se posléze ukázal být matčin současný manžel. On sám coby homofonní bigotní katolík skutečnost nepřijal, na čas jsme zcela omezili kontakt. Dnes je přesvědčen, že jsem z toho „vyrostla“, o mé sexualitě nehovoříme, rodina zná jen posledního dlouholetého mužského partnera. Matka informaci vnitřně přijímala do roku 2009 od kdy zdá se s touto smířená, téma neprobíráme ale neodsuzuje mne. ... Otec informaci získal v roce 2000 z mých prvních osobních web stránek, nikdy jsme skutečnosti nediskutovali jen mi dal najevo, že to ví a nesouhlasí. ... Jediný dospělý sourozenec – sestra. V kontaktu jsme znovu od roku 2002 (její první svatba a odchod z domu), náš vztah je přátelský, sestra je sympatizant.“

„celá rodina, do určité míry dokonce i prarodiče. Rodiče a většina sourozenců a jejich partnerů/rek mě podporuje.“

Stejně rozporuplné reakce se objevily i u partnerů, ke kterým se vyjádřily respondentky. U některých vedl coming out dokonce k rozpadu vztahu. U jiných naopak vedl k experimentování a zkoušení nových praktik.

„A druhá fáze byla zhruba v době, kdy dcera šla do první třídy. S manželem. Už jsme spolu byli dlouho a oba zatoužili po nějakém oživení našeho sexu a hovory se stáčely na pouta a šátky a postupně provázky, dokonce i na jeho touhu prožít sex se dvěma ženami najednou. A mou touhu zkusit spát se ženou. Postupně až k hovorům o komůrkách v našich fantaziích. Zpočátku byly hovory velmi opatrné a roztahané v dlouhém období více než roku, než došlo k prvním pokusům o realizaci.“

„Ale sex jsem si začala užívat až se svým prvním panem. Seznámili jsme se v mých cca 19 letech a dodnes musím uznat, že jeho chování ke mě bylo přesně to co jsem vždycky od mužů toužila zažít, on mi po jedné společné strávené noci vysvětlil jaká jsem a proč mne přitahují jiné věci. Od té doby to konečně dávalo smysl, proč jsem taková.“

„Dlouho jsem zvažovala co dál a nakonec se odhodlala svěřit se manželovi a pokusit se s ním manželský sex trochu oživit pomocí lehčích BDSM hrátek. Jeho reakcí bylo upřímné zděšení a odmítnutí, které časem vedlo k našemu úplnému odcizení. Nicméně po odchodu od manžela jsem si s konečnou platností přiznala, že svou BDSM pozitivitu nemůžu zapřít sama před sebou, že BDSM je pro mne stejná potřeba jako potřeba spánku, jídla či sexu. A uvědomila jsme si, že svého dalšího partnera budu hledat mezi BDSM pozitivními.“

„Jeden muž, který rozehrál hru – držel mi nohy od sebe a ptal se „víš jak se znásilňuje?“ mne odsoudil, když jsem na tu hru s radostí přistoupila a ponoukla ho, ať mi ublíží. Dostalo se mi odpovědi, že jsem divná a úchylná. Brzy jsme se rozešli. ... V následném vážnějším vztahu jsem si již byla vědoma, že to, co mne láká, se nazývá sadomasochismus a po určitém období (cca půl roku) jsem to vytáhla. Tehdejší partner reagoval posměšky, shazováním, ale postupem času, kdy jsem ho bombardovala rajcovními obrázky z internetu, přestal být posměšný a brzo jsme nakoupili důtky a pouta.“

Výlučně kladné ohlasy se objevily pouze mezi přáteli respondentek. Vyjádřily se k nim tři respondentky. Všechny o svých preferencích hovoří s přáteli bez problémů a berou je jako přirozenou věc.

„U přátel to šlo snadno a nenašel se nikdo, kdo by s tím měl problém.“

„Čo sa týka okruhu ľudí, ktorým som o svojich preferenciách vravela mimo BDSM „komunitu“ je pomerne úzky – partner, starší zo súrodencov, známi z body modification „komunity“, pár kamarátov. Rodičom som o tom nevravela, ale myslím, že keby aj áno, neboli by príliš prekvapení.“

„Co se okolí týče, tak kamarádi se to dozvěděli záhy. Nedělala jsem žádnou promluvu, ale v normální diskuzi jsem se zmínila, že jsem byla na sadomaso party apod.“

9.5 5. výzkumná otázka - Současnost

V páté, poslední otázce, jsem se soustředila na to, zda se respondentky vyjadřují i ke své současné situaci a k tomu, zda měl pro ně vstup do BDSM komunity i samotné přijetí svých sexuálních preferencí nějaké klady či záporny. Reakce byly v základu podobné a ani v jednom případě se nedalo říci, že by BDSM preference některé z respondentek přinesly jasné záporny. Jediným negativem, které popsala jedna respondentka, jsou možné komplikace při výběru partnera.

„Kazdy vztah človeka víc a víc mění, na začátku jsem byla čistě submisivní a postupem času jsem si začala užívat i svoji sadistickou stránku, za kterou jsem se dříve styděla. Trošku na škodu je u mne to, že si vzhledem ke své orientaci nemohu vybírat jakéhokoliv muže, s kterým se seznámím, protože by nám to v posteli moc nefungovalo. Zůstávám tedy u hledání partnera v okruhu stejně zaměřených lidí, což mi bohužel zatím neumožnilo poznat partnera, s kterým bych chtěla strávit když ne celý zbytek života, tak alespoň nějaký delší vztah. Nicméně neházím flintu do žita a zkusím to dal.“

Obecně se dá říci, že u respondentek dochází k postupnému vývoji, během kterého opadají strach a obavy otevřeně o své orientaci hovořit. Pět respondentek uvádí, že dospěly do stádia, ve kterém si uvědomily, že se nemají za co stydět. Jsou schopny a ochotny o své orientaci hovořit a nepokládají ji za něco špatného, nebo něco, co by je v negativním smyslu odlišovalo od zbytku společnosti.

„V současné době o mé sexualitě ví prakticky celá rodina, do určité míry dokonce i prarodiče. Rodiče a většina sourozenců a jejich partnerů/rek mě podporuje... Pro mě bylo přirozené nikomu nelhat a na nic si nehrát, neskrývat se. Nemám se svým coming-outem žádné problémy.“

„A určitě to, čemu se zde v dotazu říká coming out nebylo nic nenadálého, nebo rychlého. Samo poznenáhlu a zcela přirozeně. Dnes jsem si jista, že nějaké takové coming out je ptákovina.“

Není k němu důvod. Není důvod něco tajit.“

„Proběhlo pár různých setkání s různými lidmi na chatu, abych si ujasnila, jak to vlastně mám. Reálně jsem začala praktikovat kolem roku 2005, partner je stále stejný.“

„... s informacemi se netajím, ale samozřejmě tyto nesdělují na setkání, ... Od 07 / 2005 v partnerském vztahu druhu poly s protějškem, zde již seznámení se v rámci komunity.“

„Výsledok prehľadovania č. 1 - návrat k partnerovi. Výsledok č.2 – už s vedomím stáleho partnera dodnes účasť na rôznych BDSM zrazoch i s príležitostným akčnením. Postupne tiež aktívna aj pasívna účasť na rôznych body modification akciách a vystúpeniach (hlavne play piercingových). Výsledok č.3 - nenadväzovanie partnersko-sexuálnych vzťahov s BDSM+ osobami.... Keď príde na to reč v bežnej konverzácii, občas sa snažím oponovať voči niektorým bludom, či ľuď, ktorých to zaujíma, usmerniť na niektorý s pravidelných zrazov, ale celkovo nemám potrebu robiť BDSM „komunitu“ propagátora či advokáta, ani sa o svojich preferenciách zbytočne rozširovať... Určitou formou ďalšieho coming-outu je možno aj téma bakalárskej práce, ktorá je práve z oblasti BDSM.“

Čtyři respondentky se ve svých výpovědích zaměřily na nejrůznější přínosy, ať už v oblasti osobního růstu, nebo v oblasti navazování nových kontaktů, přátelství a vztahů. Dá se říci, že kontakt s BDSM komunitou znamená pro osoby zaměřené na BDSM přínosy a to v podobě nových přátel, nových kontaktů, vzájemné pomoci ze strany lidí v BDSM komunitě. Během analyzování výpovědí respondentek jsem nezaznamenala ani jednu negativní věc, kterou by BDSM komunitě vytýkaly. Rovněž jsem ani jednou nezaregistrovala, že by snad litovaly, že do této komunity vstoupily. Kontakt s dalšími lidmi, zaměřenými na BDSM, respondentkám navíc přináší možnost nalézt potenciálního vhodného partnera a skrze aktivní provozování BDSM pochopit lépe sama sebe a dospět tak k vyššímu sebevědomí a lepší vnitřní rovnováze.

„Stala jsem se subinkou, otrokyní a čubkou svého Pána. Vyzkoušela jsem si taková mučeníčka, co jsem si dřív ani ve své bujně fantazii nedovedla představit. A orgasmů jsem za poslední roky měla víc, než předtím za celý život. Vztah trvá (se dvěma přerušeními) už osm let. Jako v každém vztahu došlo k zevšednění, stárneme, jsme pohodlnější. Pán už není tak kreativní, co se různých praktik týká, stačí mu výprask rákoskou. Jsem i za něj vděčná.“

„Lidi z komunity mi pomohli najít práci, poskytli ubytování a vůbec mi moc pomáhali.“

„Kromě zážitků fyzických které stály za to (plochá baterka hadr :-), jsem hlavně poznala spoustu skvělých lidí. To bych ráda obzvlášť vyzdvihla. Byla jsem překvapena jaké množství zajímavých a příjemných lidí se kolem české BDSM scény pohybuje.“

„Po rozchodu, v posledním půl roce opět velký posun co se praktik týče, ... První výraznější submisivní zážitky i psychického rázu. Strach z toho kam dál to až může vést, ale zároveň už totální

přijetí vlastního těla, uvědomění si vlastní krásy a ceny a psychické síly, a z toho plynoucí plné prožitky (a honba za nimi).“

10. ZÁVĚRY VÝZKUMU

První možné náznaky BDSM preferencí před desátým rokem života uvedlo devět respondentek. Možné projevy respondentky nacházely v dětských hrách, fantaziích a neobvykle velkém zájmu o zcela běžné věci. Období, kdy začalo uvědomování sexuálních preferencí s praktikami BDSM lze rozdělit do několika skupin: období do 10 let, období 11-16 let, období kolem 20-22 let, a v pozdním věku. Ke konečnému uvědomění docházelo nejčastěji mezi 14-19 lety a mezi 21-25 lety. Proces vnitřního coming outu byl po pocitové stránce individuální a velice různorodý. Některé respondentky zažívaly negativní pocity, některé pozitivní pocity a některé coming out nijak zvlášť neprožívaly. Nejvíce však převažovaly smíšené pocity, kdy se objevoval strach a obavy současně s nadšením a touhou poznávat něco nového. Vnější coming out znamenal odhalení své orientace před okolím. Všechny respondentky uvedly, že se se svými preferencemi svěřily i někomu mimo BDSM komunitu. Reakce rodinných příslušníků a partnerů respondentek byly kladné i záporné. Pouze přátelé přijali ve všech případech vnější coming out kladně. Jako podněty důležité v počátcích uvědomování sexuálních preferencí byly vyhodnoceny filmy a literatura bez primárního BDSM obsahu, internet a média, vzpomínky z dětství, vlastní fantazie, první sexuální zážitky a kontakt s lidmi zaměřenými na BDSM.

Žádná z respondentek nehodnotí svou současnou situaci ve vztahu k praktikování BDSM nebo ve vztahu k BDSM komunitě záporně. Jako jediné možné negativum se objevil potenciální problém najít vhodného partnera, který by měl v oblasti sexuality stejné preference. Z výpovědí respondentek vyplývá, že kontaktování dalších BDSM pozitivně zaměřených lidí a vstup do BDSM komunity má nesporné přínosy v podobě navázání přátelství, nalezení partnerů, získání nových informací, ale také podpory a pomoci v nejrůznějších oblastech.

Všechny ženy, které se výzkumu zúčastnily již prodělaly vnitřní coming out. A všechny do určité míry prodělaly i vnější coming out. Jeho rozsah se různí. Obecně však lze říci, že se vnímání vlastních sexuálních preferencí u jednotlivých respondentek vyvíjí a to v pozitivním směru. Respondentky přijímají své preference jakou součást sebe samých, přestávají se samy sebe bát. Zároveň se přestávají obávat odhalení jejich preferencí před ostatními lidmi. Jsou schopné o nich otevřeně hovořit, neboť je nevnímají jako něco špatného, nebo jako něco, za co by měly důvod se stydět. Sexuální sadismus a sexuální masochismus se má podle klinické definice DSM-IV vyznačovat úzkostí, či zhoršením v jiných oblastech života. Domnívám se, že výsledky této práce však mluví opačně. Respondentky dokonce uvádějí, že prostřednictvím praktikování BDSM aktivit

lépe poznávají samy sebe a že díky těmto aktivitám dosahují vyššího sebevědomí a lepší vnitřní rovnováhy.

10. DISKUSE

Domnívám se, že se nepotvrdila podmínka, kterou udává DSM-IV k diagnostice sexuálního sadismu a sexuálního masochismu, spočívající v úzkostech a zhoršení v jiných oblastech života. Respondentky se naopak po prodělání vnitřního coming outu jeví jako silnější osobnosti, které na praktikování BDSM nacházejí pozitiva. Myslím si, že tato podmínka uvedená v DSM-IV je založena na diagnostikování jedinců, kteří se obrátili o pomoc se svými sexuálními preferencemi na lékaře, ale opomíjí možnost, že se s BDSM preferencemi mohou mnozí jedinci vypořádat konsensuálně sami bez pomoci lékaře. Vhodný přístup okolí a navázání vztahů v BDSM komunitě může dle mého názoru přispět k lepšímu sebezpřijetí, bezproblémovému prodělání coming outu a snížit počet lidí, kteří na základě své orientace trpí depresemi, úzkostmi a kteří hledají klinickou pomoc. Domnívám se, že praktikování BDSM aktivit nemusí mít nutně negativní dopad na praktikující jedince. V mnohých případech je tomu spíše naopak.

Jediné, co se mi bohužel v tomto výzkumu nepodařilo byl pokus analyzovat texty popisující průběh coming outu respondentek, vyjádřený symbolicky formou pohádky. Analýza se mi nepodařila proto, že se mi vrátilo pouze tři dotazníky, které měly tuto položku vyplněnou. Zamýšlela jsem jednotlivé výpovědi porovnat a bohužel jsem neměla dostatek materiálu k porovnání. Tato položka se navíc stala pro mnohé respondentky zásadní překážkou pro odeslání dotazníku zpět. Několik respondentek mne kontaktovalo s dotazem, zda je nutné tuto položku vyplnit. Přičemž v informacích k vyplnění dotazníku jsem měla uvedeno, že pokud bude mít respondentka jakýkoliv problém s některou z položek, může ji samozřejmě nechat nezodpovězenou. Domnívám se, že pokud by byla návratnost výpovědí větší, mohla bych získat další zajímavé informace. Pokud bych prováděla další výzkum, pokusila bych se zajistit lepší motivaci pro vyplnění dotazníku, případně bych volila jinou formu sběru dat, například rozhovor.

Myslím, že dalším zajímavým námětem na výzkum by bylo sledování četnosti žen a mužů, aktivně zapojených do BDSM komunity. Současné četnosti mužů a žen zaměřených na sexuální sadismus nebo sexuální masochismus opět vycházejí spíše z klinických případů, avšak zdá se, že jedinců, kteří BDSM reálně praktikují je mnohem více.

12. SOUHRN

V první kapitole teoretické části se věnuji definici normality a deviace z klinického hlediska. Zabývám se zařazením sadismu a masochismu do DSM-IV od APA a MKN od WHO. Dále se věnuji navrhovaným změnám v zařazení sadismu a masochismu v připravovaném vydání DSM-V, které se týká definice faktorů pro diagnostiku a přejmenování ze Sexuálního sadismu a Sexuálního masochismu na Poruchu sexuálního sadismu a Poruchu sexuálního masochismu.

Ve druhé kapitole se zabývám problematikou coming outu. Jedná se o termín, který je spojován spíše s homosexuálními jedinci. Avšak i lidé zaměřeni na provozování BDSM aktivit prožívají coming out. Jedná se o proces přijetí, uvědomování si a rozpoznávání své sexuální orientace a vyrovnání se s ní. Průběh coming outu závisí na osobnosti jedince a také na přístupu jeho okolí. Proces coming outu se dělí na pre-coming out, samotný coming out, fázi explorační, fázi partnerství a fázi integrace. I v současné době se však bohužel vyskytují případy diskriminace a perzekuování. Jako příklad uvádím dva případy ze zahraničí a jeden z České republiky.

Třetí kapitolu jsem pojala jako shrnutí základních, nejdůležitějších informací o BDSM. Jedná se o zkratku, zastřešující termín pro široké spektrum aktivit. Tato zkratka se dále dělí na tři dílčí zkratky B/D (Bondage & Discipline), D/S (Dominance & Submission), S/M (Sadism & Masochism). Základními praktikami, které v této práci popisují jsou smyslové deprivace, bondage, spanking, hry se svorkami, hry s ohněm a voskem, branding, roztahování tělesných otvorů, klinik, dirty games, jehly, dočasný piercing a řezání, elektrostimulace a elektrotortura, ponižování a roleplay. Rozhodně se však nejedná o kompletní výčet praktik. Věnuji se také slangu, který je užíván v rámci BDSM komunity a symbolu trojné monády. V druhé podkapitole rozebírám otázku bezpečnosti při praktikování BDSM, tedy pravidla SSC a safeword nebo-li stopku. V závěru této kapitoly uvádím předsudky, které o lidech praktikujících BDSM kolují.

Čtvrtá kapitola je věnována BDSM komunitě v České republice se zaměřením na skupinu kolem pražského BDSM klubu a její význam pro BDSM pozitivní jedince. Přibližuji prostředí tohoto klubu, do kterého docházejí ženy, které jsem v rámci mého výzkumu oslovila. Popisují pravidla chování v klubu a jednotlivé formáty akcí, které se zde pořádají.

Ve výzkumné části této práce se zabývám procesem vnitřního coming outu u žen, praktikujících BDSM, konkrétně žen, které docházejí do pražského BDSM klubu. Mým cílem bylo dozvědět se, jak tyto ženy proces coming outu zpětně hodnotí, jak jej prožívaly a jak se cítí v souvislosti se svými sexuálními preferencemi dnes. Rozhodla jsem se zvolit kvalitativní metodu

výzkumu. Pro sběr dat jsem využila metodu prostého záměrného (účelového) výběru a oslovila všechny ženy o kterých vím, že do pražského BDSM klubu docházejí. Pro sběr dat jsem zvolila metodu dotazníkového šetření a data, která jsem obdržela od třinácti respondentek, jsem analyzovala pomocí metody vytváření trsů.

Zjistila jsem, že se většina respondentek shoduje v určitých obdobích, kdy si začala své zaměření na BDSM aktivity uvědomovat a kdy došlo ke konečnému uvědomění. Většina respondentek se zároveň shoduje v názoru, že se u nich možné náznaky budoucích sexuálních preferencí se zaměřením na BDSM objevily již před desátým rokem života. V pocitech, které v počátcích coming outu převažovaly, se respondentky lišily, avšak nejčastěji se objevovaly smíšené pocity. Za důležité podněty v počátcích coming outu označily respondentky film a literaturu bez přímých BDSM prvků, Internet a média, vzpomínky na události z dětství, vlastní fantazie, první sexuální zážitky a kontakt s dalšími lidmi, zaměřenými na BDSM. Vnější coming out přijali ve všech případech kladně pouze přátelé. U rodiných příslušníků i partnerů se reakce lišily.

Ve výpovědích respondentek se objevuje jediné negativum ve vztahu k BDSM preferencím a to ztížená možnost nalézt partnera se stejným zaměřením. Objevila se řada kladných ohlasů na BDSM komunitu a provozování BDSM aktivit. V rámci komunity funguje vzájemná pomoc a přátelství. BDSM aktivity přispívají k lepšímu přijetí sebe sama. Respondentky jsou vyrovnané osobnosti, které se postupně přestávají bát prozrazení svých preferencí, chápou je jakou součástí své osobnosti a jsou schopny o nich otevřeně hovořit.

13. ZÁVĚR

Myslím si, že mne psaní této práce velice obohatilo. Právě díky němu a díky pomoci všech respondentek jsem si lépe uvědomila, jak rozdílný může být průběh coming outu. Zároveň jsem si také více uvědomila, že tento proces nemusí být vždy bezproblémový a že může být zejména ve svých počátcích velkou zátěží pro člověka, který jej prožívá. Znovu bych tedy ráda podotkla, že si velice vážím žen, které mě prostřednictvím svých výpovědí pustily do svého života i do jeho velice osobních částí.

POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE

Literatura - publikace

- AMERICAN PSYCHIATRIC ASOCIATION. *Diagnostic and statistical manual of mental disorders : DSM-IV-TRTM*. Washington : American Psychiatric Association, 2000. 943 s. ISBN 0-89042-025-4.
- ČIČMANEC, Norbert. *Sadomasochismus – sexuální variace, životní styl*. Brno, 2009. 100 s. Diplomová práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.
- DICLAUDIO, Dennis. *Úchylův kapesní průvodce bizarními sexuálními touhami ukrytými v našem podvědomí*. Praha : Volvox Galbator, 2010. 208 s.
- HYNIE Josef. *Základy sexuologie I.* Praha : Univerzita Karlova, 1974.
- KLEIN, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. Praha : Portál, 2005. 408 s.
- KRAFFT-EBING, Richard. *Psychopathia sexualis : eine medizinisch-gerichtliche Studie für Ärzte und Juristen*. Zürich : A. Müller, 1937. 317 s.
- JOZÍFKOVÁ, Eva. *Sexuální submisivita, dominance a fenomén sadomasochismu*. Praha, 2007. 155 s. Dizertační práce. Univerzita Karlova v Praze.
- MILLER, Philip; DEVON, Molly. *Screw the Roses, Send Me the Thorns: The Romance : The Romance and Sexual Sorcery of Sadomasochism*. Fairfield : Mystic Rose Books, 1995. 277 s..
- MIOVSKÝ, Michal. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha : Grada, 2006. 332 s.
- MORUS, Lewinson Richard. *Světové dějiny sexuality*. Praha : Euromedia, 2007. 288 s.
- PROCHÁZKA, Ivo. *Coming out: průvodce obdobím nejistoty, kdy kluci a holky hledají sami sebe*. Brno : STUD Brno, 2002. 36 s. Dostupné z WWW: <<http://www.gejt.cz/images/stories/dokumenty/cteni/comingout2002.pdf>>.
- SADE, Donatien Alphonse Francois, marquis de. *Justina čili prokletí ctnosti*. Praha : Jindřich Štyrský, 1931. 128 s.
- SACHER-MASOCH, Leopold von. *Venuše v kožichu*. Praha : Volvox Globator, 2009, 177 s.
- SEILER, Emil. *S/M : kniha pro sadomasochisty a pro ty, kteří se jimi chtějí stát*. Praha : Emil Seiler, 2010. 128 s.
- SMOLÍK, Petr. *Duševní a behaviorální poruchy*. Praha: Maxdorf, 2002. 506 s.
- WEISS, Petr. *Sexuální deviace : Klasifikace, diagnostika a léčba*. Praha : Portál, 2002., 351 s.

- WEISS, Petr, et al. *Sexuologie*. Praha : Grada, 2010. 724 s.
- ZVĚŘINA, Jaroslav. *Manželky exhibicionistů*. Předneseno na IV. Košických sexuologických dnech, Košice 1982.

Literatura - Články

- JOZÍFKOVÁ, Eva. O bolest samu většinou nejde. *Psychologie dnes*. Květen 2008, č. 5, s. 44-47 [cit. 2011-06-15].
- JOZÍFKOVÁ, Eva. Pravda, hanba a diagnóza : proč vyjmout sadomasochismus ze seznamu deviací. *Fórum sociální práce*. 2010, 2, s. 53-63 [cit. 2011-06-15].
- KLEIN, Zdeněk. Sexuální obtěžování z pohledu etologie člověka. *Psychiatrie*. 1997, 3 - 4, s. 117 – 120 [cit. 2011-06-15]. Dostupný také z WWW: <http://www.tigis.cz/images/stories/psychiatrie/1997/03-04/07_klein_psych_3-4-97.pdf>.
- KRUEGER, Richard. The DSM Diagnostic Criteria for Sexual Sadism. *APA DSM-5* [online]. 2009, [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.dsm5.org/Documents/Sex%20and%20GID%20Lit%20Reviews/Paraphilias/KRUEGERSADISMDSM.pdf>>.
- WRIGHT, Susan. Depathologizing Consensual Sexual Sadism, Sexual Masochism, Transvestic Fetishism, and Fetishism. *National Coalition for Sexual Freedom [online]*. 15. 7. 2010 [cit. 2011-06-15].
- WRIGHT, Susan. Second National Survey of Violence & Discrimination Against Sexual Minorities. *National Coalition for Sexual Freedom* [online]. 2008, [cit. 2011-03-22]. Dostupný z WWW: <http://www.ncsfreedom.org/images/stories/pdfs/BDSM_Survey/2008_bdsm_survey_analysis_final.pdf>.

Internetové zdroje

- *American Psychiatric Association DSM-5 Development* [online]. 2010-10-14 [cit. 2011-06-15]. U 04 Sexual Masochism Disorder. Dostupné z WWW: <<http://www.dsm5.org/ProposedRevisions/Pages/proposedrevision.aspx?rid=187>>.
- *American Psychiatric Association DSM-5 Development* [online]. 2010-10-14 [cit. 2011-06-15]. U 05 Sexual Sadism Disorder. Dostupné z WWW: <<http://www.dsm5.org/ProposedRevisions/Pages/proposedrevision.aspx?rid=188>>.

- Branding. *Wikipedie* [online]. Naposledy aktualizováno 17.3.2011 [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://cs.wikipedia.org/wiki/Branding>>.
- Bulletin Board System, *Wikipedie* [online]. Naposledy aktualizováno 21. 2. 2011 [cit. 2011-06-15]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Bulletin_Board_System>.
- Coming out. *Wikipedie* [online]. Naposledy aktualizováno 18. 1. 2011 [cit. 2011-06-15]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Coming_out>.
- Jak při hraní neodpadnout, *Kulturně úchylná kafírna* [online]. 13.7.2010 [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://kafirna.eleferno.cz/?p=1247>>.
- Lenka Teremová, *Wikipedie* [online]. Naposledy aktualizováno 10.1.2011 [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Lenka_Teremov%C3%A1>.
- MILKOV, *Eleferno* [online]. 30.11.1999 [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://eleferno.cz/content/view/70/122/>>.
- *MKN-10* [online]. [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.uzis.cz/cz/mkn/index.html>>.
- QUAGMYR, *The Emblem project* [online]. 1995 [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://emblemproject.sagcs.net/meaning.htm>>.
- Roleplay, *Wikipedie* [online]. Naposledy aktualizováno 10.1.2011 [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://cs.wikipedia.org/wiki/Roleplay>>.
- Sexuální ponižování v BDSM. *SvenBDSM* [online]. [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.svenbdsm.com/t001.php>>.
- Spanking. *Wikipedie* [online]. Naposledy aktualizováno 2.2.2011, [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://cs.wikipedia.org/wiki/Spanking>>.
- ŠTÍR. Bondage - Úvod. *Www.sexus.cz* [online]. 2.3.2002, [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.sexus.cz/bondage-uvod>>.
- TOM. Práce s voskem a svíčkami. *Www.tom-bdsm.cz* [online]. 2001, [cit. 2011-06-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.tom-bdsm.cz/svicka1.htm>>.
- *The Emblem Project* [online]. 1997 [cit. 2011-06-15]. What does the BDSM Emblem mean?. Dostupné z WWW: <<http://emblemproject.sagcs.net/meaning.htm>>.
- <http://www.sexuality.org/l/bdsm/ppetique.html>

PŘÍLOHY

Příloha 1: Dotazník č. 1

Univerzita Karlova
Fakulta humanitních studií – společenskovědní modul
U Kříže 8, 158 00 Praha 5

INFORMOVANÝ SOUHLAS

Vážená paní/slečno,
dovolte, abychom Vás informovali o projektu, kterého jste se rozhodla zúčastnit. Výzkumný projekt se zabývá tématem coming outu u žen se zaměřením na BDSM. Součástí výzkumu je vyplnění baterie dotazníků týkající se základních demografických údajů a osobnostních faktorů.

Jaká je vaše role ve výzkumu?

- Vaše účast na výzkumu je čistě dobrovolná a můžete z něj kdykoli odstoupit a vyžádat smazání Vašich dat.
- Žádná data, tj. ani jména či osobní údaje, nebudou poskytnuta třetím osobám a nebudou žádným jiným způsobem zveřejňovány.
- Nejsou nám známa žádná rizika spojená s účastí ve výzkumu, pokud však budete cítit jakékoli pochybnosti, neváhejte se na nás s nimi obrátit.
- Vaše odpovědi budou uchovávány v elektronické podobě a budou použity k zodpovězení našich výzkumných otázek. Data budou skladována anonymně (pod číslem účastníka výzkumu).
- V případě potřeby doplňujících informací kontaktujte prosím řešitele projektu (Zdeňka Řezníčková, Kateřina Klapilová)

Děkujeme za spolupráci

Zdeňka Řezníčková
U Kříže 8, 158 00 Praha 5
e-mail: zdenareznickova@email.cz

Mgr. Kateřina Klapilová
Katedra Obecné antropologie, FHS UK, Husníkova 2075, Praha 13
e-mail: katerina.klapilova@seznam.cz

Souhlasím s anonymním použitím dat k výše uvedeným účelům.

V Praze, dne:

VÝZKUM NA TÉMA PROCES COMING OUTU U ŽEN SE ZAMĚŘENÍM NA BDSM

Dotazník, který se vám dostal do rukou, je součástí výzkumu týkajícího se procesu coming outu u žen se zaměřením na BDSM. Výzkum probíhá pod záštitou FHS University Karlovy (zodpovědné osoby: Zdeňka Řezníčková, Mgr. Kateřina Klapilová,). Všechna data, která od Vás získáme, budou anonymizována a budou užitá pouze k výzkumným účelům. Odpovědi na jednotlivé otázky nejsou „dobré“ či „špatné“, proto se prosím pokuste o co nejpravdivější odpovědi a v případě, že na danou otázku odpovědět nechte, raději ji přeskočte. Data budou skladována na Společenskovědním modulu FHS UK (U Kříže 8) a nebudou k nahlédnutí žádné neoprávněné osobě. Pokud byste měli jakékoli dotazy, prosím kontaktujte řešitele na emailové adrese zdenareznickova@email.cz. Před vyplněním prosím podepište informovaný souhlas s užitím získaných dat.

V následující části budete odpovídat na otázky, týkající se procesu uvědomování vašeho sexuálního zaměření a základních demografických údajů o vás. Věříme, že pro vás bude vyplňování zábavné a že si u některých otázek budete moci procvičit i své literární vlohy a popustit uzdu fantazii. Odpovídejte prosím upřímně a v klidu.

1. Máte v současné době stálou osobu/osoby, se kterou/kterými BDSM praktikujete? (Odpověď barevně zvýrazněte.)

- a) ano
- b) ne

2. Jak dlouho už do BDSM komunity docházíte? (Uveďte v letech a měsících.)

.....

3. Kterou z oblastí BDSM nejvíce upřednostňujete? (Odpověď barevně zvýrazněte.)

- a) bondage - disciplína
- b) dominance - submisivita
- c) sadismus – masochismus

• Jaká je vaše pozice při provozování BDSM praktik? (Odpověď barevně zvýrazněte.)

- a) jsem submisivní
- b) jsem dominantní
- c) jsem switch

4. Které praktiky BDSM reálně provozujete? (Vyjmenujte.)

.....
.....
.....

5. Které z reálně provozovaných praktik BDSM, provozujete nejraději? (Vyjmenujte.)

.....
.....
.....

6. Které praktiky BDSM chcete reálně vyzkoušet a dosud se vám to nepodařilo? (Vyjmenujte. Pokud žádná taková není, nevyplňujte.)

.....
.....
.....

7. Které praktiky BDSM se vám líbí, ale přesto byste je nechtěla vyzkoušet? (Vyjmenujte. Pokud žádná taková není, nevyplňujte.)

.....
.....
.....

8. Jsou pro vaše vzrušení praktiky BDSM nezbytné? (Odpověď barevně zvýrazněte.)

- a) ano
- b) ne

9. Popište svými slovy jak u vás probíhal proces coming outu – vaši genezi.
 (specifikace: Pokuste se soustředit např. na období, události, stimuly, osoby, které pro vás v tomto procesu byly zásadní a časově je zařaďte. Pište svým stylem, zachovávejte však co nejvíce pravdivost výpovědi a vyhněte se např. humorným zkreslením, které by mohly zakrýt obsah výpovědi atd.; **rozsah 1 – 2 normostrany**)

.....

10. Věk: let

11. Nejvyšší dosažené vzdělání: (Odpověď barevně zvýrazněte.)

- a) Neúplné základní
- b) Základní
- c) Vyučení bez maturity nebo střední odborné bez maturity
- d) Střední všeobecné s maturitou nebo střední odborné s maturitou
- e) Vyšší odborné vzdělání
- f) VŠ - bakalářské
- g) VŠ - magisterské
- h) VŠ - vyšší kvalifikace

12. Profese:

13. Rodinný stav: (Odpověď barevně zvýrazněte.)

- a) svobodná – bez partnera
- b) svobodná – s partnerem
- c) vdaná

14. Počet dětí:

15. Bydliště (uved'te pouze město):

16. Vyznání:

17. Napište prosím údaje o počtu a věku všech svých sourozenců (nemáte-li žádného sourozence nevyplňujte):

Pohlaví sourozence (0=muš, 1=žena)	Příbuznost	Věk sourozence	Věkový rozdíl mezi vámi v letech (v případě dvojčat zapište 0)
	1-oba rodiče shodní 2-společná matka 3-společný otec 4-adoptovaný		

Příloha 2: Dotazník č. 2

DOTAZNÍK Č. 2

1. V kolika letech jste si začala uvědomovat zvláštnosti své sexuality?
.....
2. V kolika letech jste si uvědomila, že jste zaměřená na BDSM?
.....
3. Co byl první impuls, který vás vedl k tomuto přesvědčení?
.....
4. Jaké byly pocity, které toto přesvědčení doprovázely? Pokud jich bylo více, pokuste se je chronologicky seřadit.
.....
5. Řekla jste někomu mimo BDSM komunitu o vaší orientaci? (Odpověď barevně zvýrazněte.)
 - a) ano
 - b) ne
6. Jestliže ne, jaký k tomu máte důvod?
.....
7. Jestliže ano, komu z nabízených možností? (Odpovědi barevně zvýrazněte. Můžete vybrat více odpovědí zároveň.)
 - a) sourozenec
 - b) otec
 - c) matka
 - d) kamarád/kamarádka
 - e) partner/partnerka
 - f) kolega/kolegyně v práci
 - g) někdo jiný (Uveďte kdo.):
8. Jestliže ano, kdo byla první osoba mimo komunitu, jíž jste se svěřila? (Odpověď barevně zvýrazněte.)
 - a) sourozenec
 - b) otec
 - c) matka
 - d) kamarád/kamarádka
 - e) partner/partnerka
 - f) kolega/kolegyně v práci
 - g) někdo jiný (Uveďte kdo.):
9. Jak dlouho po vnitřním coming outu jste se svěřila této osobě? (Uveďte v měsících a letech.)
.....

10. Domníváte se, že se u vás projevovaly sklony k vašemu současnému zaměření na BDSM již před desátým rokem života?

- a) ano
- b) ne

11. Pokud ano, specifikujte, co vás k tomuto přesvědčení vede.

.....

12. Vyjmenujte tři své nejoblíbenější pohádkové postavy:

.....

13. A na závěr popust'te uzdu své fantazii a pokuste se popsat proces svého coming outu – svou genezi formou pohádky. (**Rozsah 1 – 2 normostrany**).

.....

Budete si přát k nahlédnutí výslednou bakalářkou práci? (Odpověď barevně zvýrazněte.)

- a) ano
- b) ne

Tímto vám velice děkuji za vyplnění dotazníků a za pomoc s výzkumem. Vyplněné dotazníky budou skladovány na Společenskovědním modulu FHS UK (U Kříže 8) a nebudou k nahlédnutí žádné neoprávněné osobě. Data budou skladována anonymně (pod číslem účastníka výzkumu). Pokud byste měli jakékoliv dotazy, prosím kontaktujete řešitele na emailové adrese:

zdenareznickova@email.cz .

Hezký zbytek dne a mnoho úspěchů přeje

Zdeňka Řezníčková

Příloha 3: Trojná monáda

